

KOMMUNISTISK POLITIK

*Reclaim Power klima demonstration på vej til Peoples Assembly
udenfor BellaCenter, København den 16. december 2009.*

VERDENS FOLK TÆNDER ET HÅBETS LYS

Nr. 25

13. årg.

2009

18. december

8. januar

Støttepris 20 kr.

TEMA: COP15 - GRØN KAPITALISME

Tag magten tilbage s. 2 • VKO-regeringens politi s. 3 •
COP15 med profitten i centrum s. 4 • EU ødelægger klimaet s. 6 •
VK: Dårlig topmødevert s. 7 • Grønne reklamer – Nej tak! s. 8 •
Regeringens dagdrøm s. 10 • Ondt i helberedet s. 11 •
Kloden først – mennesker først s. 12 • COPenhagen s.14 •
Fredens mand s. 16 • Mr. Obama: Yes You Can s. 17 •
Oslo-doktrinen s. 20 • Debat s. 22 • Røde faner i klimademo s. 24

Tag magten tilbage!

KOMMUNISTISK POLITIK

Klimatopmødet i København kommer ikke til at gå over i historien som det vendepunkt, der satte kloden tilbage på det rette spor og fik vendt klimakrisen og den globale opvarmning til planetbeskyttelse og vedvarende energi. Navnet 'Københavns-aftalen' vil ikke komme til at gå over i historien som et positivt begreb. COP15 blev ikke forvandlet til Hopenhagen – men til COPenhaben.

Det vil blive husket for et dansk politi, der nedkæmpede den ene ikke-voldelige demonstration efter den anden under topmødets forløb og som burede en stor del af de fredelige demonstranter inde. Det vil blive husket for overgreb på mennesker og nedtrampning af ytringsfriheden og de demokratiske rettigheder, for de enorme omkostninger og det vanvittige politiopbud.

En lille tid vil det blive husket for elendig dansk formandskab. Allerede kort inde i topmødet blev der rejst voldsom kritik af den danske regering for på forhånd at have skabt alliancer, der skulle sikre de rige imperialistiske landes interesser på ulandenes bekostning, og for ikke at optræde fair og upartisk som mødeleder. Løkke Rasmussen var mere interesseret i at smede en alliance mellem EU og USA og bekræfte det tætte danske forhold til USA og UK end i at bygge bro til de fattige lande, som har akut brug for at der gøres noget ved klimaet og at de rige lande betaler deres klimagæld til deres ofre.

Det var ikke at redde jord og klima, de dominerende kræfter på topmødet – det vil sige imperialistmagterne – gik efter. Det var profitsikring og grøn kapitalisme og grøn imperialism.

Det var dette sanddrø og alvorlige budskab den internationale klimaaktivistbevægelse *Climate Justice Action* ville søge at formidle gennem en hel række aktioner og demonstrationer under topmødet, som rettede sig mod forskellige dele af det grønne kapitalisme-kompleks, fra aktioner mod CO₂-udslip fra den ukontrollerede skibsfart og Mærsk, som forurenede lige så meget som hele den danske nation tilsammen, og til protester ved store genmanipulerende og klimaødelæggende fødevarermonopoler.

Den 16. september - ved starten på den afgørende del af topmødet med deltagelse af stats- og regeringsledere fra hen-

ved 120 lande – ville CJA gennemføre et Folkeforsamling, en People's Assembly, ved Bella Centret – og helst få afbrudt topmødet og forene sig med delegerede og NGO-repræsentanter af samme opfattelse ved dette møde.

Som det hed i forhåndsbekendtgørelsen af aktionen *Reclaim the Power*:

"Folkeforsamlingen vil i modsætning til de falske løsninger, der forhandles ved klimatopmøderne, sætte fokus på alternativer, der byder på virkelige og retfærdige løsninger: At lade de fossile brændstoffer blive liggende i jorden; at hævde folkenes og lokalsamfundenes kontrol over ressourcerne; omlægge fødevarerproduktionen og massivt reducere overforbruget, især på den nordlige halvkugle; at anerkende den økologiske og klimamæssige gæld, som skyldes til folkene i syd og betale erstatninger; og respektere de oprindelige folks og skovfolkernes rettigheder."

Klimaaktivistbevægelsen anvender ikke-voldelige konfrontationer, 'civil ulydighed', som sin metode. Den er klar over, at 100.000 i en stor klimademonstration med en broget mangfoldighed af udklædninger, budskaber og appeller til statslederne om at gøre noget ved tingene ikke flytter ved noget som helst.

Og det var lige præcis Climate Justice Actions budskab, den danske regering som topmødevært og dens politiske politi ville sikre ikke kom frem, hverken i den danske eller internationale offentlighed. 'Lømmelpakken' skulle få bugt med den 'civile ulydighed'. Budskabet skulle druknes i politivold, mens ikke-voldelige aktivister dæmoniseres som hårdkogte voldsfanatikere. De farlige demonstranter skulle sættes i lange 'futtog' og i bure og ud af landet. Aktivisme skulle kriminaliseres, 'civil ulydighed' rammes så hårdt, at den i fremtiden skulle opgives som massepolitisk kampmetode.

Det blev til et nyt nederlag for den danske topmødevært og dens politi. Demonstranterne lod sig ikke skræmme til at holde sig væk. Og de lod sig ikke provokere af politiet til at indlade sig på slagsmål, de var dømt til at tabe til et overudrustet og aggressivt politikorps. De fastholdt deres

ikke-voldelige konfrontationslinje – og det var ikke dem, som gik ud som taberne. Derfor fortsætter kampen: Tag magten tilbage!
Redaktionen 16. december 2009

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

PK's hjemmeside/
Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 325 kr.

År (25 nr.) 550 kr.

Institutioner

½ år 410 kr. - 1 år 690 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 01.01.10

VKO-regeringens politi

Det københavnske politi, der i anledning af klimatopmødet er udvidet til at omfatte næsten det samlede danske politikorps, har på få dage nået at gøre sig berygtet verden over for overdreven magtmisbrug og massearrestationerne af mere end tusind fredelige demonstranter. Med et helt sæt af nye beføjelser, senest 'uropakken' eller 'lømmelpakken' står politiovergrebene på ytrings- og forsamlingsfriheden i kø.

Det danske politi er VKO-regeringens politi, der til mere end punkt og prikke eksekverer reaktionær undtagelseslovgivning som lømmelpakken, der blev hastevedtaget af det spinkle folketingsflertal.

Justitsminister Brian Mikkelsen erklærede ved vedtagelsen af loven, at den udelukkende sigtede efter voldelige 'ballademagere', og ikke ville ramme fredelige demonstranter.

Det var en lodret løgn, som det ikke mindst viste sig ved den store fredelige klimademonstration lørdag den 12. december, hvor et politiangreb på demonstrationen afskar en stor del af den. Næsten 1000 fuldstændig ikke-voldelige demonstranter blev udsat for en ydmygende og krænkende behandling, da de blev tvunget til at sidde på kold asfalt i timevis og senere i snævre dyrebure, i lange perioder uden mulighed for at gå på toilettet og uden vådt eller tørt.

Samme justitsminister løj igen for åben skærm, da han forsvarede politioverfaldet på de mange fredelige demonstrerende med, at der var blevet sendt 'bomber' mod politiet.

Overfaldet på en hel bydel og lukningen af Christiania natten til den 15. december er et andet eksempel, hvor hundredvis af fredelige beboere tages som gidsler af et tåregasskydende politi, der arresterer et par hundrede efter eget skøn, hvoraf langt hovedparten slippes ud af burene i Valby op til 12 timer efter.

Statsminister Lars Løkke Rasmussen har kun lovord politiets handlinger. Han roser VKO-regeringens eget politi, der er uddannet til at værne en

nyliberal og krigsførende racistisk stat, på vej mod at blive en politistat. Det københavnske borgerkrigskorps er skabt i VKO's billede – og det er modellen for hele landet.

Ligesom regeringen anvender det københavnske politi systematisk løgn som metode, fra talsmændenes tykke løgne om fredelige demonstrerendes voldstilbøjeligheder til falske rapporter til retten, som det f.eks. blev afsløret i forbindelse med retssagerne om fængslinger af ikke-voldelige demonstrationsdeltagere i protesten i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset 1. marts 2007.

'Kritikerne af lømmelpakken havde ret. Den rammer også fredelige demonstranter', erklærer nu også borgerlige mediefolk, der er bekymrede over de voldsomme overgreb og ikke mindst det stadig voksende grimme ry, Danmark har fået i udlandet som fremmedfjendsk, antimuslimsk og sort.

Politiovergrebene under klimatopmødet har underbygget dette dårlige image. Dansk politi har opnået en tvivlsom verdensberømmelse. Menneskerettighedsorganisationer, arresterede klimaaktivister, der har smagt dets metoder, og sanddru mediefolk har kritiseret det skarpt. Både i de

nationale og internationale medier har politiet spillet en hovedrolle. Det er det uundgåelige resultat af de beføjelser, VKO-regeringen har udstyret det med.

Noget af baggrunden er utvivlsomt at politiet vil understrege, at der har været et reelt behov for den massive oprustning med mandskab og udstyr, det har fået tilført af VKO. Klimatopmødet bød på anledning til at afprøve den seneste topmoderne vandkanon, der ikke bare kan slukke bål, men rydde store områder for mennesker på *No time*.

De borgerlige mediefolk, der nu kritiserer lømmelpakken på bagkant, fremhæver den berettigede forhåndskritik, at den rammer uskyldige fredelige demonstranter. Men denne kritik er helt utilstrækkelig. Loven går langt videre og rammer endnu dybere. Det er med al tydelighed blevet demonstreret under klimatopmødet.

Politiets aktioner har fuldstændig bekræftet den kritik, som APKs talsmand Troels Riis Larsen rettede i forbindelse med lovens vedtagelse:

- Det er en ren politistatslov. Dens formål er simpelthen at kriminalisere al aktivisme, al passiv modstand og al civil ulydighed – og lade det være op til politiet at bestemme og tolke spillereglerne, sagde Troels Riis Larsen, og understregede:

- Det er ikke voldelige protester, VKO er ude efter. Det er fredelige politiske protester. Lige nu er det klimaaktivismen med de bebudede civile ulydighedsaktioner ved topmødet. Senere bliver det vrede forældre, frustrerede sosu'er og arbejdere, der har fået nok. (KP24,2009)

Danmark har et regeringspoliti, et politistatspoliti. Lømmelloven er et klart skridt mod politistaten. Den parlamentariske opposition har ikke fattet det, og spiller enten med, eller er så skræmt, at den skamroser politiet, før den rejser et lille forbehold. Det er for lidt – og kan hurtigt være for sent.

Grøn kapitalisme

Klimatopmøde med profitten i centrum

De dominerende stormagter havde noget andet i tankerne end at redde planeten under klimatopmødet i København. For dem drejer det sig om at redde profitten

Så man Deadline på DR2 søndag den 13. december, var en meget åbenhjertig demonstration af, hvad klimatopmødet i København koncentrerer sig om. Tony Blair, tidligere britisk premierminister, havde netop været til møde med en række erhvervsfolk og konkluderede et utal af gange, at klimatopmødet ville have stor indflydelse på økonomien og verdensøkonomien, alt imens seerne sikkert forventede at høre noget om bekæmpelse af global opvarmning, og hvad der kan komme ud af klimatopmødet.

Her er officielle delegationer fra 192 lande samlet til COP15 i Bellacentret i København. Her er repræsentanter for verdens store multinationale selskaber og deres regeringer. Her er repræsentanter for miljø- og civilsamfundets organisationer. Allersidst på konferencen deltager så statsledere, herunder statsledere fra de fleste imperialistiske lande.

Hvis udviklingslandene ikke stikker en kæp i hjulet, vil de undertegne en form for en aftale, der skal give sig ud for, at de tænker på klimaet, kloden og menneskenes velbefindende og i det hele taget tænker på at redde planeten.

Men troværdigheden kan ligge på et meget lille sted, når de samme hovedkræfter står i spidsen for krig, atomoprustning, sult og miljøødelæggelser for millioner og atter millioner af mennesker.

Den skjulte dagsorden

Da FN for få måneder siden indkaldte til verdenskonference om verdens sult-

problem, blev det behandlet som en notits. En konference, hvor man højst sendte udenrigsministrene og vedtog endnu en varm luft-udmelding om, at man må gøre noget for at imødegå den fortsatte voksende hunger i verden. En udvikling med sult, som grundlæggende er et resultat af den kapitalistiske hærgen, og hvor global opvarmning er en ekstra belastning, især for de mest udsatte mennesker.

Herefter var det væk med overskrifterne, gemt og glemt.

Men man må sige, at der er kommet andre boller på suppen fra monopolerne, regeringernes og deres mediers

Klimanetværk Østjylland i demonstration mod CO₂ forurening den 5. december.

side, når vi ser på den fokus, klimatopmødet pludselig tildeles.

Når alle disse reaktionære ledere i de imperialistiske lande og deres medier er ved at træde hinanden i hælene for at opreklamere dette klimatopmøde til skyerne næsten uden sidestykke, er det selvfølgelig ikke, fordi de er blevet miljøbevidste eller omsorgsfulde, men fordi de har tænkt sig at misbruge det alvorlige klimaspørgsmål til deres egen dagsorden. En dagsorden, som søges skjult for masserne. En dagsorden, som først og fremmest har bund i profit-tænkning. Her har intet ændret sig.

Men for dem kan det ikke skade pludselig at spille miljøforkæmpere og CO₂-bekæmpere – og at foregive, vi sidder i samme båd, som trues af at gå under. Sidegevinsten kan være, at folk ikke tænker så meget på den økonomiske krise, og at de kan forberede folk på nye økonomiske ofre i miljøets tegn.

Nye muligheder under den økonomiske verdenskrise

Man skal ikke kradse meget i overfladen, før det klart tegner sig, at for monopolerne og deres regeringer er dette klimatopmøde et meget vigtigt møde med hovedfokus på økonomi og verdenskrise. Det indgår i kapitalens spørgsmål om, hvordan de kan undslippe den værste økonomiske krise siden 30'erne med nye profitmuligheder i ny energiteknologi og nye finansområder på et tidspunkt, hvor olien begynder at slippe op inden for en overskuelig årrække.

Hovederne lægges i blød for at udtænke planer om at kaste byrderne for en ny energi over på udviklingslandene og den arbejdende befolknings skuldre gennem CO₂-handelsspekulation og CO₂-afgifter.

Man må sige, de har forberedt sig grundigt før klimatopmødet, på hvordan der kan skovles profitter hjem på det nye, opblomstrende finansmarked med CO₂-handel, som ikke er de fleste bekendt. Et børsmarked,

hvor nogle forventer, at salg af kvoter i løbet af kort tid vil overgå salget af olie på verdens børser.

Måneder forud for topmødet mødtes nogle af verdens mest prominente forretningsfolk og nogle af verdens ledere med FN's generalsekretær og udtænkte planer om finansiering af ny teknologi og spekulation i CO₂-handel.

I deres pæne sprog vedrørende deres forberedende topmøde hed det sig:

"Den underliggende ambition for topmødet er at løse den dobbelte udfordring med klimaforandring og økonomisk krise. Deltagere ved topmødet overvejede, hvordan disse risici kan vendes til muligheder, såfremt virksomheder og regeringer arbejder sammen. Og hvilke politikker, incitamenter og investeringer, der mest effektivt vil stimulere lav vækst i kulturstofindhold."

(Climate Counsel: The World Business Summit on Climate Change)

Der er ingen tvivl om, at der her netop blev diskuteret ”*behovet for politiske og ikke juridisk bindende aftaler*”, og hvordan man kan udvikle og stimulere en guldgrube for det finansielle marked, som hele CO₂-handelssystemet er i færd med at udvikle sig til. Det er også her, man har forberedt sig på, at den berygtede Verdensbank ledet af de vestlige industrilande skulle lede en finansieringsfond for udviklingslandene. Og dermed kontrollere landene endnu mere med betingelser for ny teknologi, på samme måde som deres betingelser har været med til at fremdrive privatisering og sociale nedskæringer. På mødet har man også diskuteret, hvordan rammerne for den berygtede CO₂-handel kan bekræftes og videreudvikles efter COP15.

CO₂-handelen

Få måneder forud for klimatopmødet deltog også en repræsentant for FN's klimapanel i et verdens topmøde om CO₂-handel i Beijing i Kina. Her var EU-kommissionen, Verdensbanken og bosserne for verdens CO₂-handelsindustri også til stede. Her hed det sig, at det var en sidste chance for, at industrien kan mødes før klimaforhandlingerne i København.

Kvotehandelen blev indføjet i Kyotoaftalen, især som et udtryk for monopolernes og de imperialistiske landes forsøg på at vælte byrder over på udviklingslandene. Den anden kvotehandelen er den regionale spekulationshandel, som er sat i værk, og hvor EU er det foreløbig største område, der har etableret et helt selvstændigt marked for CO₂-kvoter, ETS.

I det hele taget ét stort uigennemsigtigt marked, som har alle den døende markedskapitalismes kendetegn.

”Kvotemarkedet reducerer simpelthen ikke udledningerne, fordi det er så fyldt med huller, og jeg kan ikke se, hvordan det kan ændre sig,” udtaler Oscar Reyes, researcher hos Bcarbon Trade Watch, som kræver hele kvotemarkedet afskaffet.

Op til G20-topmødet i Skotland, hvor CO₂-markedet var på dagsordenen, udsendte Friends of the Earth (FoE) en advarsel om, at CO₂-kvoter kan ende med at undergrave en klima-

løsning og udløse en ny finanskriser.

For finanskapitalen er det nye børsmarked et nyt spekulativt marked, de har store forventninger til.

Sarah-Jayne Clifton

”Størsteparten af handelen foregår ikke mellem virksomheder inden for rammerne af officiel CO₂-handel, men foretages af banker og investorer, som tjener penge på at investere i CO₂-markedet,” siger Sarah Jayne Clifton fra FoE.

Handelen, der kun er i sin begyndelse, foregår på samme måde som handelen med de usikre amerikanske ”subprime-lån” der var med til at kaste verden ud i en global finanskriser med recession og økonomisk verdenskrise.

I 2008 var handelen på CO₂-markedet oppe på 126 milliarder dollars, men handelen kan i 2020 nå op på 3.100 milliarder dollars, advarer FoE.

CO₂-økonomien ind i næste årti

CO₂-handel kan blive dobbelt så stor som handel med olie i det næste årti, hedder det forventningsfuldt i en artikel i Guardian, såfremt Københavns klimatopmøde giver grønt lys for at gå videre med CO₂-økonomi. Og der er intet andet, der tyder på, at det vil ske, da ulandenes protester endnu ikke har omfattet kravet om et stop for dette vanvittige spekulationssystem.

Men ifølge Andrew Ager, lederen af CO₂-handel ved Bache Commodities i London, så er den regionale kvotehandelen så meget i gang i EU-regi, at den uanset udfaldet af COP15-klimatopmødet vil udvikle sig globalt.

At det er de store kræfter, som er på banen for at sikre sine profiler, kan man også se ud fra, at der er dele af monopolerne, som ikke er udelt begejstret for udvikling af CO₂-handelssystemet som den eneste vej frem for at sikre deres profiler.

Den anden skole er indførelse af CO₂-beskatning i form af afgifter.

Den anden skole: CO₂ afgifter

Således har Peter Voser, Shells administrerende direktør, appelleret til rege-

ringerne om i stedet at indføre en CO₂-afgift og eller en minimumspris på CO₂, fordi *”ETS ikke er i stand til at levere tilstrækkelige incitamenter til at kickstarte dyre teknologier som kulstofopsamling og lagring”*.

Også herhjemme er der kritikere af kvotehandelen, som i stedet foreslår en CO₂-afgift.

Når Shells administrerende direktør foreslår en CO₂-skat, er det jo ikke koncernerne, han tænker skal beskattes. Nej, for dem skal selskabsskatten tværtimod sættes ned for at sikre deres ”virkelyst”.

Der er ingen tvivl om, at fremtiden kalder på miljørigtig og bæredygtig energi, der samtidig er CO₂-besparende. Der er sket en miljøudvikling, hvor man for få år siden betragtede vindmøller, jordvarme, solenergi og bølgeenergi som illusorisk, samtidig med at atomenergi kom på banen og blev mødt med omfattende folkelig modstand, så kapitalen mange steder under folkeligt pres trak følehornene til sig.

Atomlobbyen vil også være til stede på klimatopmødet og i det skjulte arbejder for, at denne livsfarlige energiform igen kan vinde terræn under dække af at være CO₂-neutral.

Dobbeltgæld til ulandene

Der er heller ingen tvivl om, at imperialismen via de højt industrialiserede lande har opbygget en dobbeltgæld til ulandene, som de stadig fastholder i armod og afhængighed, samtidig med at de tilegner sig deres ressourcer.

Klimagælden med 100 års industriforurening og CO₂-stigning er en gæld, der kommer oveni, og som må betales ved kasse 1 uden betingelser.

Ser vi på 100 års global samfundsudvikling med økonomiske kriser, krigs- og miljøkriser, bliver det stadig tydeligere og tydeligere, at kapitalismen med markedet og profitten som forudsat af Marx og Lenin spiller mere og mere fallit.

Skal krig, økonomiske kriser og miljøkriser undgås, kræver det et helt andet system, hvor der produceres efter menneskers behov og ikke blind profit.

EU er ødelæggende for klimaet

Interview med Rina Ronja Kari

Rina Ronja Kari fra Folkebevægelsen mod EU kritiserer EU's målsætning om at kun at skærer på CO₂-udledningen med 20 pct. i forhold til 1990-niveauet. Troels Riis Larsen interviewer

Jeg sidder sammen Rina Ronja Kari, der indtil for nylig var talsperson for Ungdom Mod EU. Vi nyder en kop the på en café på Frederiksberg. Det er mandag formiddag den 14. december og klimatopmødet eller COP15 har været i gang en uges tid. Rina har tidligere i en kronik i Information langet ud efter EU's klimaindsats.

Men hvad er egentlig problemet med EU's klimapolitik ifølge Rina? Og er det ikke bedre at vi står sammen end hver for sig?

Ud over at være politisk aktiv i Folkebevægelsen mod EU og Unge mod EU er Rina 24 år og studerende på Roskilde Universitet (RUC), hvor hun læser virksomhedsledelse på kandidatdelen.

Troels: *Hvad er problemet med EU's klimapolitik?*

Rina Ronja Kari

Rina: EU's målsætning er at skærer på CO₂-udledningen med 20 pct. i forhold til 1990-niveauet, mens FN's eksperter i foråret bebudede at CO₂-udledningen skal falde med 40 pct. senest i 2020. Men det er

kun målsætningen. Også vejen dertil er problematisk. En del af forslaget, som er en fortsættelse af den praksis man har i dag, er at EU køber aflad ved at støtte såkaldt CO₂-besparende projekter i Ulandene. Det har man gjort længe, men generelt har projekterne ikke været CO₂-besparende. Jeg er ikke imod at man støtter Ulandene, men problemet er at disse CO₂-besparende

Blandt de mere synlige aktivister i de store klima demonstrationer er Mellemfolkeligt samvirke med aktionen Klimagældsagent i tydelige røde jakkesæt og røde agentbriller. Deres hovedbudskab er at en retfærdig aftale indebærer, at de ansvarlige rige lande, herunder EU, betaler deres klimagæld til de fattige lande der rammes hårdest.

projekter til gengæld giver EU-landene lov til at forurene mere. Dette er også en del af EU's klimapakke. Og med hensyn til kvoterne er der flere ting i vejen. I dag er priserne så billige at det reelt ikke er en udgift af betydning – prisen har for nyligt været nede på nul kroner – og så forsvinder hele ideen med dem. Og så er det også problematisk at hver gang man udleder mindre CO₂ er der bare andre der kan købe dit manglende forbrug og dermed har man reelt set ikke nedsat det samlede CO₂-udslip. Det udelukker altså at man reelt kan sænke CO₂-udslippet endnu mere end det de vedtagne kvoter.

Troels: *Men hvorfor gør EU det ikke godt nok?*

Rina: Det er et godt spørgsmål. En af grundene er helt sikkert, at bilindustriens lobbyister har påvirket aftalen som EU-landene har indgået. Men Angela Merkel (Kansler og formand for de tyske konservative, CDU – red.) har været med til at frede Bilindustrien. Bilindustrien burde ikke få sine CO₂ kvoter gratis.

Troels: *Er det trods alt ikke bedre at EU står samlet omkring målene?*

Rina: Nej regeringen er blevet bundet til en mindre ambitiøs EU-plan end man sandsynligvis ellers havde været parat til. Norge har allerede været ude og erklære sig parat til at sænke CO₂-udledningen med 40. Pct. inden 2020. Vi burde have stået sammen med Norge, Sverige, Ulandene og andre mere ambitiøse lande for at kræve mere vidtgående løsninger, i stedet er vi bundet af en dårlig aftale. Også i forhold til Ulandene er EU's mål uambitiøse. EU har således bundet sig til at give 53 milliarder til Ulandene frem til 2012. Det er for lidt og der mangler fuldstændig planer for tiden bagefter.

Troels: *Hvad synes du vi skal gøre?*

Rina: EU skulle have lavet en bindende minimumspakke der dog stillede alle lande frit til at kæmpe for en bedre samlet løsning. Man burde sløjfe afladsprojekterne og også CO₂-kvoterne er skruet sammen på en ubrugelig måde og burde sløjfes. Vi bør påtage sig ansvaret for ulandene og de lande med de mest vidtgående klimakrav burde være gået sammen med ulandene. Det er lykkedes ulandene (G77) at komme igennem medierne i utrolig høj grad på dette topmøde.

Troels: Kunne atomkraft være en løsning på CO2-problemet?

Rina: Jeg har ikke så mange følelser forbundet med atomkraft. Men så længe man ikke har fundet en løsning på affaldsproblemet og sikkerheden så tror jeg ikke det er en god idé. Det med at putte affald – om det er CO2 eller atomaffald tror jeg ikke på. Det virker ikke gennemtanke. I stedet bør vi bruge flere ressourcer på at forske i vedvarende energiformer. Jeg er også gået mere og mere væk fra at løsningen kan ske på det individuelle plan. Den slags "lad være med at køre i bil"-løsninger virker ikke. Slet ikke når kvotesystemet er skruet sammen sådan, at der bare er andre der så får lov at bruge den CO2-udledning du spare. Der findes dog enkelte el-selskaber der opkøber CO2-kvoter og destruere dem.

Troels: Har finanskrisen ikke hjulpet på CO2-udledningen?

Rina: På det samlede billede har finanskrisen en relativ lille betydning. Det drejer sig jo om at vi omkring år 2050 skal have reduceret verdens CO2 udledning med op til 85 pct. For at det skal lykkes bør der ske drastiske ændringer. Og når systemet er indrettet sådan at flybilletter i dag f.eks. ofte er billigere end togbilletter så er det et problem. Det handler om manglende politisk vilje. Men EU's regler er også et problem. For nyligt lancerede det svenske Livsmiddelverket, der svare til den danske fødevarerstyrelse, en kampagne om at købe lokalt produceret mad. Den blev stoppet af EU pga. EU's regler om konkurrenceforvridning. Folkebevægelsen mod EU har senere spurgt Livsmiddelverket om hvorfor de gjorde det. De forklarede, at de selvfølgelig ikke havde lavet kampagnen hvis de havde troet det var et problem.

Interviewet er slut. Jeg takker Rina og kigger rundt i lokalet og opdager vi ikke er de eneste der har lavet et interview denne mandag morgen på netop denne café. Et par borde længere henne sidder der en mand og bliver interviewet, mens en fotograf ivrigt knipser løs. Jeg spekulerer kort på om det interview også har forbindelse med klimatopmødet inden jeg forlader caféen.

Pragtkoncert for systemskift

”System Change - not Climate Change” var overskriften på en koncert til hen mod midnat den 13. december i Råhuset på Onkel Dannys plads i DGI-byen, hvor Klimaforum09 holder til. Det var Budskab fra Græsrodderne der havde kaldt til musikalsk klimaprotest og tilhørerne - langt overvejende unge og endnu yngre - fik en fantastisk oplevelse af meningsfuld protestsang med det unge australske band the Lurkers, de amerikanske arbejder- og folkesangere Anne Feeney og David Rovics og vores egen Arne Würgler.

Det blandede publikum fra mange lande, ikke mindst tilrejsende klimaaktivister, blev hurtigt grebet af sangene og sang med på de melodiske omkvæd, hvad der gav en fantastisk stemning af kæmpende fællesskab, der blev slået an af det store bagtæppe, der kræver lømmelpakken væk - efter arrestationer af langt over tusinde ikke-voldelige aktivister, hvoraf de fleste blev sat i ’præventiv forvaring’.

Tilhørerne havde alle deltaget i lørdagens store klimademonstration. Adskillige var blevet arresteret og indsat i de dertil indrettede rovdyrskure i

Valby. Anne Feeneys mand, den svenske tegner Julie Leonardsen, havde været så uheldig at befinde sig i den sektion, som politiet afskar fra resten af demonstrationen og massearresterede i hundredvis. Efter et par timer med hænderne på ryggen i en generende stilling lod en politimand Julie Leonardsen gå.

Alt det var med til at give baggrund for koncerten, og fra første nummer ramte de tre unge australske aktivister i The Lurkers tonen. De laver selv de fleste af deres moderne protestsange. Arne Würgler sang både nye og gamle sange - og mange af danskerne sang med, indtil hele salen også kunne.

Anne Feeney og David Rovics klær hinanden på en scene. De spiller flot op til hinanden, og understøtter og synger med på hinandens sange. Samtidig supplerer deres sange hinanden rigtig godt og giver et muntert og stærkt show. Anne Feeney kaldte flere gange latteren frem. Det er noget sludder efter politiet voldsomme virksomhed at kalde København for Hopenhagen, erklærede hun. Det må være COPenhagen.

Lydanlægget var gået i stykker, så hele koncerten blev afleveret akustisk, hvad der kun bidrog til atmosfæren - og var med til at vise, hvor fine musikere de alle er.

Publikum ville ikke slippe. The Lurkers, Rovics og Feeney afsluttede koncerten med klassiske fællessange om Joe Hills ’You’ll get pie in the sky’ - og måtte improvisere ekstranumre. Det hele blev afsluttet med Internationale, på mange sprog.

Klimautopi

– en kommentar til klimakonferencen

Af Patrick MacManus

En dag vil vi rive viserne af alle ure og sige: Det er nu. Vi vil bære grene fra den levende skov. Og skåle med vand, klart og rent. Og brød af gode kerner. Og en håndfuld jord, sort og levende.

Over vore hoveder vil der flyve 10 fugleflokke. Fra træ til træ langs vejen vil røde egern springe. Prustende vil pindsvinene følge os, og ved alle kyster stimer af lysende fisk.

I landets midte vil vi skrive en pagt i en fusion af lyrik og lov. Mens vi i en sen time underskriver, vil fuglenes træk og fiskenes stimer være jordens egen signatur.

Den danske regering kritiseres for partiskhed og hemmelighedskræmmeri

Den danske regering er fra starten af COP15 og gennem hele forløbet blevet skarpt kritiseret af udviklingslande og en række internationale organisationer for som værtsnation at gå de rige landes ærinde

Et dokument fra det danske statsministerium, som var et fællesprojekt med UK og USA, rummede udkastet til en aftale fra klimatopmødet, som groft tilsidesatte udviklingslandenes interesser. Den danske regering benægtede at der var tale om et reelt udkast til sluterklæring. Det var bare et mere eller mindre tilfældigt dokument, som der er mange af op til et topmøde!

Civilsamfundsorganisationer fra rundt om i verden udsendte ved nyheden om det hemmelige dokument følgende erklæring, der kraftigt kritiserer den danske regering for at handle på en partisk, manipulerende og uigennemsigtig måde i sin rolle som formand for FN's Klimakonference.

Vi undertegnede grupper i civilsamfundet udtrykker vores bekymringer m.h.t. den danske regerings handlinger som præsident for COP15.

Den historiske klimakonference i København begynder samtidig med, at en lang liste af bekymringer er rejst af delegerede fra regeringer og civilsamfundet.

- Vi kritiserer de udemokratiske metoder, den danske statsminister har anvendt ved at samle et lille og eksklusivt antal grupper af lande før mødet, mens det store flertal af lande, hvis fremtid er på spil i forhandlingerne, er udelukket.

- Vi kritiserer den danske statsministers beslutning om at udarbejde udkastet til "Københavns- aftalerne", før selve mødet er begyndt. Dette udkast er rundsendt til nogle få udvalgte regeringer, mens andre er holdt ude. Det er udarbejdet på trods af de igangværende COP15-forhandlinger og foregriber

udfaldet af forhandlinger i god tro mellem alle parter.

- Vi kritiserer yderligere teksterne, fordi de systematisk ignorerer udviklingslandenes krav og i altovervejende grad afspejler den danske og andre udviklede landes holdning til centrale spørgsmål. De forsøger at vælte byrden til bekæmpelse af klimaændringer væk fra dem, der har forårsaget dem, og over på dem, der lider mest under følgerne af klimaændringerne.

- Vi kritiserer den danske statsministers konsekvente forbigåelse af udviklingslandenes problemer ved at nedjustere forventningerne til København til blot at gælde en "politisk aftale", og ved fejlagtigt at fastslå, at Kyoto-Protokollen udløber i 2012.

Disse handlinger er i strid med den danske regerings pligt til en neutral rolle som formand for COP15. De er et angreb på de demokratiske processer i FN-forhandlingerne. Og de er en hån mod små og fattige landes interesser i forhandlingerne.

Yderligere handlinger af denne slags undergraver den tillid, som er selve grundlaget for en retfærdig og effektiv aftale i København. De underminerer den danske regerings evne til at spille en konstruktiv rolle i forhandlingerne. Uden dette ændres, truer et sammenbrud i København.

København skal være et historisk vendepunkt. Deltagerne har sat deres lid til Danmarks gode ry som en retfærdig og upartisk aktør. Vi appellerer derfor til:

- At COP-præsidenten agerer på en upartisk og saglig måde.

- at der gennemføres en retfærdig, åben og gennemsigtig proces, og

- at der sikres fuld deltagelse af alle lande på en inkluderende måde.

Det afgørende i København er ikke at forsegle en aftale for enhver pris – men at give mulighed for verdens nationer i at arbejde sammen om at sikre en aftale, der er retfærdig og effektiv.

Vi opfordrer Danmark til at støtte en sådan proces. Verden holder øje.

Citater fra repræsentanter for organisationer, der har underskrevet erklæringen:

Raman Mehta fra Action Aid, Indien:

"Det globale samfund har haft tillid til at den danske regering ville være vært for en retfærdig og gennemsigtig proces, men de har svigtet den tillid. Vigtigst af alt er, at de forråder dem, der er uforholdsmæssigt meget påvirket af klimaændringer, og hvis stemmer ikke bliver hørt. Denne illoyale adfærd er et slag imod alle bestræbelser på at opnå retfærdighed og lighed i klimaforhandlingsprocessen."

Meena Raman fra Third World Network:

"Den danske regerings partiske handlinger truer den tillid, som er selve grundlaget for en fair og effektiv aftale i København, og hvis de ikke bremses, vil disse handlinger forårsage Københavns-processens sammenbrud. Hele verden følger med i det."

Palle Bendsen fra NOAH / Friends of the Earth Denmark:

"Den danske statsminister Rasmussen forråder den mangeårige og hellige tradition for dansk gæstfrihed og anstændighed. Danskerne kan ikke forvente at blive kronet som klimaforhandlingernes helt med denne illoyale adfærd. Men der er mere på spil end den danske regerings image i offentligheden – millioner liv og vores planets fremtid er på spil."

Foto Chris Crow

Økokapitalisme

Grønne reklamer – Nej tak!

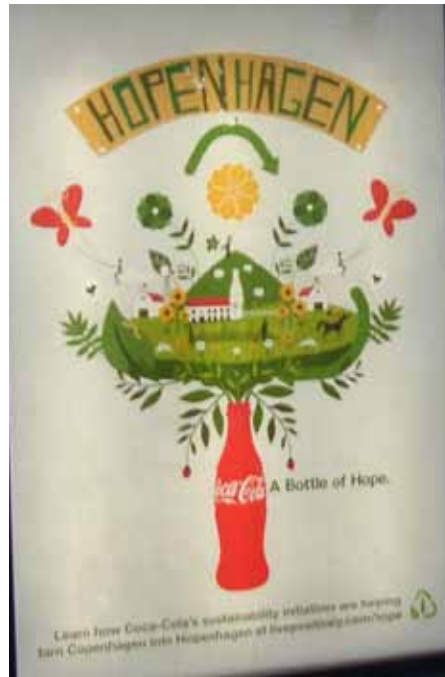
Vestas, Siemens, Coca Cola og Q8 er blot nogle af de firmaer, hvis plakater skrider dig i øjnene fra metrostationer, busstandere, stilladsophæng, husmure og andre flader, der kan påklisteres pangfarver og smarte slogans.

Dette er ikke unikt. Det helt specielle i denne tid er, at næsten alle reklamerne kører på det samme tema: Red klimaet – Køb mig.

COP15 samler statsledere og embedsmænd, ngo'er og aktivister fra hele verden, mennesker med en foregiven eller ægte interesse i at gøre noget ved klimaforandringerne, der truer vores liv på planeten. Som kulør på denne event sætter de multinationale selskaber alle sejl til for at *brande* sig selv i en klimavenlig retning.

Men hvad koster det klimaet? Hvor mange træer fældes for at producere plakatpapiret? Hvor mange kemikalier bruges for at lave tryksværte? Hvor meget elektricitet koster det at holde maskinerne i gang, at lave internet- og tv-reklamer?

Og til hvilken nytte? For at klimafolket skal forbruge mere – men med god samvittighed. Coca Cola siger jo, de gør noget for klimaet. Som Obama, der siger, han vil freden, samtidig med at han sender flere tropper til Afghanistan. Bybilledet sætter blot endnu en

fed streg under, hvad COP15 handler om: profit – ikke planeten.

Af konkurrencehensyn er der desværre ikke ret mange virksomheder, der offentliggør deres reklamebudgetter, men det skønnes at en virksomhed som Vestas, der producerer vindmøller, har et årligt budget på omkring 500 millioner kroner. En vindmølleproducent, der smider 500 millioner kroner ud på reklamer, er absurd. Ville disse penge ikke kunne bruges bedre? Måske

til at ansætte 500 ingeniører i et år til at forbedre mulighederne i vindenergi eller til at forære vindmøller til tredje-verdenslande?

Kaster man et blik på København i disse dage, ser man et skarpt billede af den dobbeltmoral, der er så kendetegnende for det kapitalistiske system. Milliarder af kroner skødesløst spenderet på reklamestandere. Ikke brugt på mad til mennesker. Ikke brugt på transport, varme og husly. Ikke brugt på at hjælpe ofrene for klimakatastrofer eller sikre menneskets overlevelse på planeten. Milliarder af kroner brugt på at få produkter til at fremstå i et grønt lys, til at sikre mere forbrug, mere profit. Og som en heldig sidegevinst: at bibringe forbrugerne en illusion om, at de gør noget gavnligt ved at købe de rigtige, klimavenlige produkter.

Problemet er det profithungrende kapitalistiske system, der ikke har andre mål end at sikre mere til dem, der har. Men det er ikke for sent at ændre retning. Det er ikke for sent at kræve, at vi ikke spilder jordens begrænsede ressourcer på meningsløshed som krig og reklamer. Tusindvis af aktivister fra hele verden er kommet til København med det budskab:

”Save the planet – not the profit”

Fødevarerindustriens skurkerolle i den globale opvarmning

Omkring 200 humørfyldte og farverige klimademonstranter mødte til start på tirsdagens demonstration for bæredygtigt landbrug. Turen gennem København gik forbi Danisco, en Netto butik og en Schell-tank, med indlagte taler og happening langs med ruten.

Demonstrationen satte fokus på fødevarerindustriens skurkerolle i den globale opvarmning. Men tager også afstand fra klimatopmødets forhandlinger der vil give CO2 aflad for investeringer i biobrændsel.

Noahs Landbrugs- og Fødevarergruppe var blandt arrangørerne, sammen med Climate Justice Action.

'Ny vækst i 2010': Regeringens dagdrøm

**Regeringen
illusionssnakker om snarligt
opsving i beskæftigelsen**

Regeringen har lavet en nylig økonomisk redegørelse, ifølge hvilken det forventes, at ledigheden snart topper. Ifølge "Ny vækst i 2010" vil ledigheden ligge på 155.000 i gennemsnit i de næste to år. Så er opsvinget på vej igen, drømmer regeringen.

Heri er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd lodret uenige.

- Regeringen er meget optimistisk specielt i lyset af deres vækstskøn på 1,6 pct. Det ligger stadig under normal vækst, der har ligget på 2 procent de sidste 20-30 år. Så det opsving, der ventes i 2010 og 2011, bliver temmelig forkølet, udtaler chefanalytiker i AE rådet, Frederik I Pedersen til Newspaq.

Eurozonen er en økonomisk ruin

AE frygter, at det kan gå meget værre end dens hidtidige skøn om, at ledigheden vil toppe i 2011 med 180.000. Bekymringen bunder i, at krisen har forvandlet eurozonen til en økonomisk

ruin, idet kun 2 - to - eurolande er i stand til at opfylde EU's traktatfæstede økonomiske krav til medlemslandene.

Statsgælden i eurolandene tårner sig op. Det gælder også i VKO-Danmark, der tidligere påstod at kunne købe hele verden. Det kriseramte Grækenland er på randen af statsbankerot.

EU stiller krav om, at gælden ikke må være større end 60 % af BNP. I Grækenland er statsgælden 135 %.

- Vi frygter at det kan gå endnu værre hvis EU-landene de kommende år strammer finanspolitikken på grund af store underskud, udtaler Frederik I. Pedersen.

Herhjemme lægger regeringen op til, at "de offentlige finanser skal konsolideres" igennem "budgetstramninger". Det vil sige gennem offentlige besparelser, herunder den offentlige service i kommunerne. Og regeringen henviser igen til EU med dets krav om at statsun-

Ungdomsarbejdsløsheden er historisk høj i hele EU. På billedet demonstrerer unge i Grækenland med et krav om jobs i forbindelse med en 24 timers generalstrejke i 2008.

derskuddet ikke overstiger 3 pct. Men der er ingen klar mening i, at det er de arbejdende, de arbejdsløse eller de fattige, der skal betale krisen, lige så lidt som det er indlysende, at det er den offentlige service, der skal holde for igen, igen. Det er et spørgsmål om klassepolitik.

Forsigtige danskere

Regeringens krisemedicin har været at give skattelettelser. Allermest til de højtlojnedede og illusoriske til de laveste indtægter - under påberåbelse af at det ville give en "vending i det private forbrug".

Men det er ikke uden grund, at dan-

Mærsk på CO2-profitvognen

**Mærsk-koncernen er en
klimaforbryder, som søger
at anlægge en grøn profil.
Nu åbner den fede CO2-
profitter**

Den CO2-storforbrugende AP Møller Mærsk koncern, som har en større udledning af CO2 end hele Danmark, er nu gået i gang med at udnytte den profitmulighed i forhold til CO2-reduktion, som blev beskrevet i det seneste nummer af Kommunistisk Politik.

Dét vil sige mod betaling at transportere CO2, få det pumpet ned i olie-felter til oplagring, og samtidig presse de sidste olierester ud af oliesvampen.

Dette scenarium er ved at blive til virkelighed, fortæller Mærsk-koncernen i en pressemeddelelse.

Drivhusgasser fra det finske kulkraft-

værk i Pori skal sejles ud til halvtomme oliebrønde på Mærsk's skibe og hjælpe med at presse de sidste rester olie ud af felterne.

Mærsk-gruppen skal medvirke i verdens hidtil største demonstrationsprojekt, der skal fjerne 1,2 millioner ton CO2 fra jordens overflade hvert år og gemme det nede i undergrunden.

Projektet, som støttes af EU's CCS Demonstration Program (Carbon Capture and Storage), går ud på, at store mængder CO2 skal opfanges i røgen i det finske 565 MW kulkraftværk Meri-Pori ved kystbyen Pori og overføres i CO2 tankskibe.

Det danske Mærsk - rederi og oliefirma - er eksperter på begge områder og skal både transportere CO2-gassen væk og pumpe det ned i undergrunden i de halvtomme olie-felter og samtidig pine de sidste rester i disse ud. Det er at slå

Finske Greenpeace aktivister kræver stop for CO2 udledning og atomkraft ved en aktion på kulkraftværket Meri-Pori

adskillige fluer med et smæk.

Der er nu fremskredne planer om bygning af CO2- tankskibe i forventning om, at der vil være en tilstrækkelig CO2-foruening fremover, som de kan knytte an til.

Fortsat elproduktion i CO2-forurenende kulkraftværker, hvor CO2 opfanges i røgen, vil være endnu en lækkerbissen for Danmarks største CO2-udleder.

skerne er blevet forsigtige. Den økonomiske krise betyder massive massefyringer i hele den danske industrisektor med udflytning af arbejde produceret til discountlønninger i udlandet. Man kan blot tænke på Danish Crown, eller Lindø, som fyres 1000 til februar, eller den vindmølleindustri, som nu flyttes til Kina. Og det er blot nogle eksempler.

Denne tendens ser ikke ud til at være aftagende og betyder, at almindelige danskere ikke eksperimenterer med storindkøb, men tværtimod berettiget frygter for fremtiden og deres job.

Regeringen nægter at iværksætte massive offentlige investeringer, som kunne lette på beskæftigelsen. De siger det ikke altid lige højt, men kapitalens regering drives af ønsket om at presse løn- og arbejdsvilkår endnu mere og derigennem skaffe sig "konkurrencevane med afsætning og profit"

Ungdomsarbejdsløshed og 'grønne jobs'

Hele denne politik har betydet af ikke mindst ungdomsarbejdsløsheden tårner sig op i hele EU, ikke mindst for de 20-30 årige.

Ifølge EU-kommissionens rapport tales der om 'en historisk høj' arbejdsløshed blandt unge og den værste økonomiske nedtur siden 30'erne.

I Danmark er hver tiende ung mellem 20 og 30 uden job.

Der tales meget om, at 'grønne jobs' vil kunne give ny vækst og sikre arbejdspladser. Omstilling til ny energiformer har mange fordele, men giver ikke et overskud af jobs.

EU-kommissionen stiller store forventninger til Klimatopmødet i København, men ikke så meget i forhold til beskæftigelsen.

"EU bevæger sig mod en konkurrence økonomi baseret på lavt CO2 indhold, som vil blive en vigtig drivende kraft ud fra et arbejdsmarkedspektiv. Skønt det totale netto jobskabes antal ikke vil blive stor - da skabelsen af nye "grønne" job og omdannelse af eksisterende job til mere grønne vil delvis blive modregnet af tab af eksisterende jobs."

(Employment in Europe 2009)

'Grønne jobs' betyder for kapitalisterne først og fremmest 'grøn profit'.

Ondt i helbredet

For to uger siden henvendte min makker Kurt sig til mig:

- Marie har indkaldt mig til sygesamtale. Hun siger, jeg har haft fem perioder inden for det seneste år.

Marie er vores leder. Hun er normalt meget omgængelig og i forhold til så mange andre ledere rimelig fornuftig. Jeg ved, at hun også er meget glad og tilfreds med Kurt, så jeg lurede lidt:

- Jamen passer det, at du har haft så mange perioder?

Jeg vidste, at Kurt havde haft et par meldinger, hvoraf én af dem var rimelig alvorlig med indlæggelse til observation i en uges tid.

- Næh, ifølge min kone, som fører regnskab med det, så har jeg kun haft tre meldinger i alt.

Vi slog problemet hen. Der måtte jo søges en afklaring under den "syge" samtale.

Kurt og jeg har omkring ti fastansatte kollegaer samt et nogenlunde tilsvarende antal, som er frivillige hjælpere eller personer på arbejdsprøvning eller anden form for aktivering. Når jeg alligevel omtaler Kurt som min makker, så skyldes det, at vi udfylder funktionen med at køre centrets bus. Ved Kurts ansættelse for snart tre år siden aftaltes det, at chaufførerne fik en firedages uge, hvorfor vi har forlænget weekend. Ugens 34 arbejdstimer giver nogle lange arbejdsdage, men vi betragter det alligevel som et gode. Den væsentligste ulempe er faktisk, at ordningen netop kræver mere disciplin, når det gælder omfanget af sygdom. Når den ene chauffør er syg, må den anden træde til i 45 timer pr. uge – en opskrivning i den ugentlige arbejdstid med 11 timer. Det kan mærkes. I forvejen skal vi jo dække hinandens seks ugers ferie ind. Af netop den grund møder vi på arbejde, selvom vi ofte tit og ofte er fysisk sløje eller mentalt udmattede. Vore øvrige kollegaer er ikke i den grad underlagt det pres, hvilket naturligt nok også kan aflæses på sygefraværet.

Forleden dag meddelte Kurt mig så, at han havde været til den berygtede samtale. Han oplyste, at lederen havde meddelt, at tre perioder inden for det seneste år var tilstrækkeligt til at udløse en samtale. Så var det spørgsmål da afklaret. Jeg var lidt forundret, da det i hvert fald er en skærpelse fra tidligere tider og arbejdspladser, jeg ellers har været på.

Kurt er meget vellidt blandt alle kollegaer og lederen. Han er også berettiget til efterløn, som han overvejer at benytte sig af, når han fylder 62 år, hvilket sker om godt et halvt år. Selve samtalen måtte derfor forstås som en formalitet, som lederen er forpligtet til at afholde, men tilsyneladende var Kurt blevet stødt på mancherterne, idet han i sit referat af samtalen var faldet helt ud af sin normale rolle som opportunist.

Marie havde åbnet ballet med et udsagn om fem sygemeldinger, hvilket Kurt havde bestridt. Her var Marie tilsyneladende ikke "klædt ordentligt på". Hjemmearbejdet var ikke gjort:

- Men tre perioder er også tilstrækkeligt til en samtale, havde Marie med en undertone af fornærmelse konstateret. Kurt var ikke blevet mindre irriteret over situationen. Han brød sig ikke om at blive irettesat – og slet ikke i hans fremskredne alder:

- Alle kan jo blive syge. Du er det jo også selv, ifaldt Kurt. Jeg tror ikke, Kurt helt havde gennemtænkt det utaktiske i at bringe lederens sygefravær på banen. Marie blev gal:

- Det er alvor, Kurt, konstaterede hun i mangel på bedre.

- Det ved jeg da godt, Marie, men det er jo rigtigt, hvad jeg siger. Sidste år ... Kurt blev afbrudt:

- Nu er det jo ikke mit sygefravær, vi skal diskutere, meldte Marie højt ud. Den konkrete udgang på samtalen og eventuelle pålæg til min makker står hen i det uvisse, men resultatet af "overhøringen" blev, at Marie tabte en tilfreds medarbejder på gulvet, som muligvis fremrykker sin beslutning om tidspunktet for overgang til efterløn.

Reno

Vi ved godt alle sammen, at der er kommet mange, rigtig mange, til demonstrationen lørdag den 12. december. Men den kæmpemæssige menneskemasse samlet under parolen "Kloden først – mennesker først!" er alligevel utrolig i sit omfang. I løbet af dagen viser det sig, at det ikke kun er mængden, der er uvant for os i Danmark – det er også den fantasi, der er brugt til farverige og eftertænksomme indslag i løbet af demonstrationen.

Da jeg ankommer til Christiansborgs slotsplads, er der mennesker overalt, og budskaber som "BLA BLA BLA – ACT NOW!" springer i øjnene, ligegyldigt hvor man ser hen. Det første, jeg hører, er en gruppe, der står med olietønder og taktfast råber "Anti-, anti-, antikapitalister!" Der er gigantiske balloner højt oppe i luften og alverdens udklædninger, heriblandt pingviner, isbjørne og et par julemænd. Der går en halv times tid, hvor vi i min gruppe forsøger at mødes med dem, vi ikke fulgtes med ind, men nogle må vi simpelthen opgive at finde, da der hurtigt bliver så proppet, at det er umuligt at mase sig igennem mængden.

Planen er, at når demonstrationen bevæger sig mod Bellacenteret, går man i blokke defineret af forskellige

Kloden først – mennesker først!

Af Ditte Jensen

paroler, dog alle under den samlede "Kloden først – mennesker først". Vi forsøger at finde "System change – not climate change"-blokken. Det har været svært at skabe sig et overblik over de forskellige blokke, men vi har valgt at gå med i denne, fordi den har et klart politisk budskab. Det er det politiske system og ideologien, der har brug for en omvæltning, før der bliver gjort noget seriøst ved den globale opvarmning.

Vi ender efter lang tids søgen med at opgive at finde blokken. Det går op for os, at vi har brugt al vores energi på slotspladsen på at lede efter venner og finde blokken, så vi ikke rigtig har fået hørt hverken taler eller musikken. Vi når dog lige at opfange, at Helle Thorning er på talerstolen, hvilket fører til mange sarkastiske kommentarer.

Hvad laver hun her, når hun er en del af den politik, der er mere interesseret i at lytte til industriens penge-mænd end til den fattige del af befolkningen? I klimaspørgsmål som i alt andet!

Men nok om Helle. På en international protestdag som denne kan hun ikke ødelægge humøret. Det er nemlig ekstremt opløftende at opleve en så global engageret venstrefløj marchere på Amager! Efter nogle timer med godt vejr og glade mennesker kommer vi frem til Bellacenteret – dvs. så tæt på, som vi får lov at komme. Det er også her, vi hører rygter om de masseanholdelser, politiet har foretaget i den sidste del af demonstrationen. De har simpelthen lige plukket den bagerste del ud og lagt dem i strips. Nogle beretter, at det var fuldstændig upro-

vokerede og præventive anholdelser, andre fortæller, at der vist er noget om nogle sten mod Børsen og Udenrigsministeriet. Det vækker en del vrede, men bringer også diskussionen om midler op. I vores gruppe går snakken lidt frem og tilbage, og alle synes egentlig, det er virkelig dårlig stil at kaste sten i en stor, folkelig demonstration, hvor der både er børn og gamle med. Alligevel spores der også en vis tilfredshed ved at vide, at Børsen har fået et par kommentarer med på vejen for at understrege profittens rolle, og at udenrigsministeriet har fået nogle dask pga. Danmarks yderst pinlige udenrigspolitik. Det være sig vores valg om at gå ind i Irak, vores deltagelse i Afghanistan eller vores fordægtige ulandsbistand, der handler mere om at få opgaver til danske firmaer end næstekærlighed!

Men dagen er ved at være slut, og vi er helt kvæstede efter at have gået i fire timer og have været udenfor i kulden i seks timer. Vi slæber os mod metroen, hvor der står en lille flok politimænd og glor. Vi kan ikke dy os og rækker begge hænder i vejret, mens vi proklamerer "Indrømmet! Vi er lømler!". Hertil er politiets svar "Ja, det er tydeligt!" Hvilket vi vælger at tage som et kompliment.

Politistat i aktion: Op mod 1.000 anholdt i fredelig kæmpedemonstration

Det er gået nøjagtig, som modstanderne af politistatslovgivningen 'lømmelpakken' forudså: Politiet benyttede den til vilkårlige massearrestationer af hundredvis af fredelige demonstranter. Det var Danmarkshistoriens største masseanholdelse, med næsten 1.000 arresterede ifølge politiets egne oplysninger, og den fandt sted under en fuldstændig fredelig kæmpedemonstration, der mest af alt havde karakter af en folkefest.

968 demonstranter, for at gengive det præcist angivne tal, blev arresteret, udsat for en groft ydmygende behand-

ling og derpå buret inde i Guantanamoagtige zoo-bure af en størrelse, enhver moderne dyrerøgt for længst har forbudt.

Påskuddet for masseanholdelserne var angiveligt, at nogle kanonslag blev fyret af og nogle sten kastet ved Christianshavns Torv. I stedet for at søge at pågribe et par stykker valgte politiet at masseanholde en hel sektion af demonstrationen, vel vidende at langt hovedparten var fuldstændigt fredelige folk, der udøvede deres demokratiske ret til at protestere. Politiet betegnede det selv som 'præventive anholdelser'.

De blev udsat for en ydmygende og sundhedsfarlig behandling ved at blive sat ned på kold vinterasfalt i timevis, bundet med strips, der giver dårlig blodcirkulation, og ude af stand til at forrette nødtørft, hvilket nogle måtte alligevel på asfalten. De blev derefter ført til internerings- eller kz-burene i

Valby, med henblik på tilbageholdelse i 12 timer, som det er hjemlet efter 'lømmelloven'.

Interneringsburene var imidlertid ikke solide nok til at blive overfyldt langt over den beregnede kapacitet, hvorfor der opstod et fangeoprør. Politiet så sig derfor nødsaget til at løslade en del af de fredelige demonstranter før den planlagte tid.

Den danske stat viser sig over for hele verden som en repressiv politistat. Ved først givne lejlighed vidste politiet at benytte sine nye beføjelser til vilkårlige arrestationer og afstraffelser af fredelig demonstrerende i hundredvis.

Hverken danske eller udenlandske medier kan se den fjerneste begrundelse for disse masseanholdelser, der vil rejse forstærkede protester mod 'lømmellov' og politistatsmetoder.

Wonderful Hopenhagen: Politiet nedkæmper igen fredelig demonstration

I en snedig omringningsmanøvre og med massiv luftstøtte fra larmende helikoptere over Østerbro, og under flittig brug af stave og trukne hunde, er det lykkedes det verdensberømte københavnske politi at nedkæmpe en ny fredelig demonstration. Denne gang havde det held til at anholde ikke mindre end 241 ikke-voldelige demonstranter.

Kun ganske få af de ca. 300 deltagere i Hit the Production of Climate Chaos-aktionen, der ville søge at lukke Københavns Havn, undgik masseanholdelserne og de forudbestilte politibusser, der fragtede dem til de dertil indrettede interneringsbure.

Politiet omringede simpelthen demonstrationen i nærheden af Østerport Station, knuste en rude i højttalervognen, hvorpå de kidnappede den og derefter systematisk gik i gang med at visitere og anholde deltagerne.

*Søndagens demonstration mod klimakaos: Hit the produktion. Ruter starter på Østerbro med retning mod Nordhavnen.
Foto: Mikkel H. Løkke*

Dermed forhindredes protesten i at nå Københavns Havn og hovedsædet for den danske matador A.P. Møller Mærsk. Klimaaktivisterne ville gøre opmærksom på, at de uregulerede CO₂-udslip fra skibs- og flytransport er blandt hovedsynderne i forhold til den globale

opvarmning – og at Mærsk's containerflåde lækker mere CO₂ end hele den danske nation.

Af lørdagens officielt 968 arresterede under den store fredelige klimademonstration, der kom fra 26 lande, er næsten alle løsladt uden anklage. Fire er fremstillet i dommervagten med krav om fængsling. To er varetægtsfængslet. Københavns politi blev så at sige verdensberømt med et slag.

Dagens præstation vil yderligere bidrage til politiets globale ry.

Endnu engang har Københavns politi målrettet sat ind mod ytrings- og forsamlingsfriheden, mens det hyldes af landets sorte kræfter med det racistiske krigs- og politistatsparti Dansk Folkeparti i spidsen. Det var på forhånd planlagt at stoppe dagens demonstration, ligesom det var planlagt på forhånd at skære en del af den store topmødedemonstration ud med et politistatsindgreb.

*Christiania:***Politiet lukkede festen**

Politiet lukkede festen på Christiania mandag aften, natten til den 15. dec. Et medlem af DKU var på stedet og beretter om aftenens forløb

Jeg sad inde på ”Woodstock”, som er et værtshus på Christiania og drak en øl med et par venner. Der var en fed feststemning, som ikke var set siden fristadens fødselsdag. Aftenen var blevet indledt med et storslået ”klimabundmøde”, hvor mennesker fra hele verden deltog. Der blev ivrigt diskuteret spørgsmål som brugen af civil ulydighed og militans i kampen for en bæredygtig verden.

Vi gik fra mødet fulde af håb. Håbet var ellers i ugens løb stillet på prøve af politiets hidtil usete brutalitet i ”lømmelpakkens” Danmark.

Det er en festlig aften på Staden. Mødet havde givet alle et smil på ansigtet. Men pludselig vendte stemningen sig.

Jeg gik udenfor, og alle havde en sammenknebet udtryk i ansigtet, imens en politihelikopter overvågede området intenst.

Det gik op for mig at en dyngede tåregas havde ramt stedet.

Jeg gik lidt ud fra Christiania for at købe nogle flere øl, og det blev klart for min ven og mig, at stedet var spærret af med hollændervogne.

Da vi var tilbage derinde, brød feststemningen hurtigt. Den blev lukket af en hær af kampklædte betjente. En betjent kom in på Woodstock og bad alle om at sætte sig og holde sin kæft.

Jeg hørte et skrig, og jeg kunne se en kvinde blive holdt presset ned i asfalten af tre pansere. Flere var anholdte på pladsen foran værtshuset og der blev dannet ”futtog”.

Hele området omkring Christiania var afspærret ved alle veje, og det var umuligt at komme til og fra stedet uden politiet havde bedt én om det.

Rygter kørte om 200 anholdelser, men ingen vidste, hvad der foregik. Jeg spurgte en masse betjente om de kunne

fortælle, hvad der skete. Tilsyneladende vidste de heller ikke, hvad der egentlig foregik. Set på antallet af hollændervogne og busser fyldt med anholdte må det uden tvivl have været en af de største undertrykkelsesaktioner siden besættelsen.

Den værste tanke jeg stod med var, at i morgen ville medierne fortælle om ”hvordan politiet afvæbnede ekstremisterne” eller på den ene eller anden måde dække hændelsen til i sin propa-

ganda og rædselskampagne vendt mod alt, der er progressivt og rigtigt.

”Lømlerne” var som i hele ugen en meget lille del af de anholdte. Jeg gik derfra med en kvalmende fornemmelse over denne meningsløse aktion. Selvfølgelig var de ikke bange for ”lømlerne”, men derimod den folkelige stemning, der var opstået på fristaden.

De vil provokere den bevægelse, som i fremtiden kan ændre samfundet til en bæredygtig verden uden kapitalisme.

Politistaten Danmark slår til mod klimaaktivister

Udtalelse fra DKU

Politiets masseanholdelse af 1.000 klimaaktivister ved lørdagens demonstration er en skændsel for det såkaldte demokratiske Danmark.

100.000 demonstranter fra et mylder af organisationer og nationer var lørdag samlet i København under parolen ”Kloden først – Mennesker først”. Som politi og arrangører nærmest har profeteret de sidste par uger, kom der ballade til demoen.

Børsen og udenrigsministeriet, symboler på henholdsvis kapitalismens svindeløkonomi og imperialismens krige, blev ’angrebet’ af en håndfuld aktivister med kanonslag og sten.

COP15-mødet vil ikke resultere i en aftale, der sætter kloden eller mennesker først. Tværtimod er det altafgørende for de store imperialistiske økonomier, at profitten kommer før alt.

Det er altså fuldstændig korrekt, når aktivisterne udpeger kapitalismens profitbegær og totale ligegyldighed over for menneskeliv som de egentlige årsager til den truende klima-katastrofe.

I stærk modsætning til det synspunkt står en taler som Magrethe Vestager, der med sin begejstring for ’forhandlingerne’ i Bella Centret sætter profit før planet og mennesker.

Som kollektiv afstraffelse for ’angrebet’ på de to bygninger valgte

politiet at skære en stor del af demonstrationen fra og tvinge flere hundrede tilfældige demonstranter til at sidde mange timer på den iskolde asfalt.

Vilkårligheden i anholdelserne er ikke et udtryk for politiets manglede evne til at fange stenkastende unge, men et bevidst forsøg på at skabe splid og lægge en bestemt gruppe for had.

Det bekræftes fuldt ud af politi og myndigheders udtalelser om, at de beskyttede de fredelige demonstranter.

Politiets overgreb er en naturlig konsekvens af de lovstramninger og den ”lov og orden”-propaganda, vi har set de seneste år. Politiets fremfærd ved solidaritetsdemonstrationen om aftenen og anholdelsen af hele søndagens demonstration er et klart signal om, at forsamlings- og ytringsfriheden ikke er en ret for system-kritikere.

DKU opfordrer alle progressive kræfter til at fortsætte og styrke kampen mod kapitalismens ødelæggelser af vores klima.

Opfordrer alle demokratiske kræfter til at indse, at kun ved aktivt at kæmpe for demokratiet kan vi stoppe udviklingen af Politistat Danmark

**Når uret bliver ret,
blir modstand til pligt**

*Demonstration mod
Obamas Nobelspris ved
USA's ambassade i
København*

Faklerne lyser op over for den amerikanske ambassade og spreder en smule varme blandt os frysende demonstranter. Det er onsdag den 9. december 2009. Vi står her for at gøre opmærksom på, at vi ikke er enige i det rosenrøde billede, der bliver skabt af Obama som den store fredsskaber. For hvordan kan man modtage en fredspris, når man tager beslutningen om at sende flere soldater til Afghanistan? Det giver ikke megen mening!

Imens vi står og tripper med vores fakler, bliver vi underholdt med sange om krig og fred. Parolen "YES WE CAN – Get out of Afghanistan" bliver råbt fra talerstolen og bliver efterfulgt af bifald.

Fredsaktivisten Ulla Røder har modtaget en fredspris, der er fortjent – modsat Obamas. Hun har således fået den for at ødelægge krigsmateriale og på

Fredens mand

den måde forhindret mord. Fra talerstolen bliver der læst et brev op fra hende, hvor hun understreger det uforståelige i, at Obama bliver fremstillet som fredsskaber.

Medierne er for en gangs skyld mødt talstærkt op. Dette opbud er et alt for sjældent syn, og der funderes over, om det er mediernes håb om ballade, der har været grunden. Ballade bliver der som bebudet intet af, og det massive politiopbud forekommer en anelse latterligt.

Men vi befinder os selvfølgelig også kun et stenkast fra ambassaden.

På talerstolen er der besøg fra USA, og vi får derigennem et indblik i den amerikanske befolknings syn på Obama. Taleren konstaterer, at nok er det historisk med en sort præsident, men undertrykkelsen af de sorte og fattige er ikke af den grund blevet anfægtet. Der er brug for en ændring af systemet for at skabe klimaløsninger lige såvel som sociale løsninger. Kapitalismen hykler med CO₂-kvoter som dække for ikke at gøre noget egentligt imod udledningen af fossile brændstof-

Ron Ridenour var blandt talerne ved fakkelprotesten overfor den amerikanske ambassade

fer. Forbrugersmentalitet er det, vores system bygger på, og selv samme system vil derfor aldrig være villigt til at nedbringe CO₂-udslippet væsentligt.

System change – not climate change er derfor også et emne, mange af talerne tager op. Det er de næste to ugers demonstrationer, aktioner og happening også en kommentar til. COP15 kommer ikke til at gøre en forskel, som kan mærkes, men måske kommer reaktionerne på det til at have stor betydning.

Fra Kpnet Klimatema – forkortet af KP

Fredspris til krigsforbryder

*Obama-kulten når nye
højder*

Som det seneste påfund i magthavernes kultdyrkelse af Obama skal præsidenten modtage Nobels fredspris. Det kan nemlig betale sig at love guld og grønne skove, ifølge Nobelkomitéen, som udtaler: "Kun meget sjældent har en person på samme måde som Obama fanget verdens opmærksomhed og givet mennesker håb om en bedre fremtid."

Som realiteten ser ud er der heller ikke meget andet at lægge begrundelsen i end i denne overdrevne kult omkring Obama, da han i sin tid som præsident ikke har skabt reelle fremskridt for freden og klimaet – tværtimod.

Som valgløfte lovede Obama at trække soldaterne ud af Irak i løbet af de første 16 måneder. Dette står nu – efter at være blevet udsat adskillige gange – til at blive i 2011-12. Han love-

de at lukke Guantanamo i løbet af det første år. Dette er ikke sket, og lukningen er for nylig blevet udsat til næste år, hvor flere udskydelser nærmere lader til at være reglen end undtagelsen.

I stedet er præsidenten gået i gang med at udsende yderligere 30.000 soldater til krigen i Afghanistan. I stedet for at sikre en bæredygtig udvikling har han brugt milliarder af dollars fra de amerikanske skatteydere til at redde USA's kriseramte bilindustri, og han har fortsat den militære oprustning, der foruden sine morderiske konsekvenser spiller en afgørende rolle i destruktio- nen af klimaet.

Der er en uadskillelig sammenhæng imellem Obamas præsidentskab og kapitalismens krisesituation. I den sidste del af Bushs præsidentskab var USA præget af den økonomiske krise, en krig, som ikke kunne vindes, og frygt for konsekvenserne af klimakrisen, som havde skabt en stor social uro.

Wall Streets finanselite stod i fare for at blive afsløret som de virkelige magthavere, og for at kunne holde sig ved magten som kapitalistklasse måtte man berolige folk. Obama er som en karismatisk og afro-amerikansk demagog den perfekte mand til jobbet. Alt imens han så håbefuldt taler folkenes sag, forsætter præsidenten den militære oprustning og destruktio- nen af klimaet.

Magthaverne har brug for at hylde Obama med denne fredspris, for uden den og andre hyldeste ville folk måske indse, at han jo bare er endnu en amerikansk krigspræsident.

Mr. Obama: Yes You Can! Get Out of Afghanistan!

Af Troels Riis Larsen

Tale for initiativet Stop
Terrorkrigen ved
fakkelprotesten overfor den
amerikanske ambassade
den 9. december

For mere end 8 år siden var jeg en af de aktivister, som tog initiativ til at oprette FredsVagten ved Christiansborg, som lige siden – dag ind og dag ud – har været til stede foran det danske parlament for at fortælle, at vi vil have sat en stopper for de katastrofale og illegitime krige i Afghanistan og Irak.

FredsVagten blev dannet som reaktion på den danske deltagelse i krigen mod Afghanistan. Nu er det længe siden, jeg har været aktiv fredsvagt, men FredsVagten fortsætter sin protest. Nye aktivister kommer til, og det er allerede længe siden, at denne aktion blev den længstvarende fredsaktion, der nogensinde har været i Danmark. Den vil fortsætte så længe de uretfærdige krige fortsætter.

Efter min mening ville FredsVagten være en værdig kandidat til Nobels fredspris. Det samme gælder den antikrigsbevægelse verden over, som mobiliserede millioner af mennesker imod krigen i Irak og modigt stillede sig op imod løgnene fra krigsforbrydere som George Bush, Tony Blair og den nuværende generalsekretær for NATO Anders Fogh Rasmussen.

Præsident Obama fortjener ikke Nobels fredspris. Hans tale om Håb, Forandring og Fred har vist sig at være ren demagogi uden nogen handling.

Mr. Obama! Luk Guantanamo nu – denne nazi-lignende koncentrationslejr!

Mr. Obama! Forlad det krigsplagede Irak og betal erstatning for ødelæggelsen et land på grund af en løgn.

Mr. Obama! Udvid ikke krigen i Afghanistan med den 8 år gamle begrundelse

om at jage Osama Bin Laden! Det er en forfejlet krig. Det er ikke lykkedes at skabe demokrati og fremskridt. Karzais valgsvindlende marionetstyre er et forfejlet regime. Indrøm fejlen og træk tropperne ud.

Mr. Obama! Lad ikke krigen blive spredt til Pakistan! Stop de morderiske angreb med de ubemandede droner! Stop anstiftelsen af borgerkrig, hvis din etikette som 'Fredens mand' skal have den mindste mening.

Og Mr. Obama! Stop din støtte til det zionistiske Israel og dets annekser af palæstinensisk land.

Stop dine destruktive krige og ulovlige besættelser, Mr. Obama!

Vi kan ikke lade være med at tro, at du er blevet Pentagons og Wall Streets marionet, når du ikke gør, hvad du erklærede du ville – men gør det modsatte.

Men du vil ikke vinde i Afghanistan.

Det irakiske og det palæstinensiske folk vil heller ikke blive besejret. Dine fortsatte krige vil komme til at betyde katastrofe for USA og for NATO.

Troels Riis Larsen

Det er ikke nogen reel vej ud af den økonomiske verdenskrise, der har ramt USA så hårdt, ved at udvide krigen. Og der er ingen måde, hvorpå præsident Obama kan blive en 'klimahelt', hvis krigen ikke bliver afsluttet. Klimakrisen og klimaforandringerne hænger tæt sammen med krigen, med militariseringen og hærene, som er ansvarlige for de største uproduktive CO2-udslip nogensinde. Og USA alene står for mere end 50 pct. af verdens samlede militærudgifter.

Det foregår i stor hemmelighed – men i årtier, og i det mindste siden

Krigenes ødelæggelser og forurening står ikke på COP15's dagsorden. Men demonstranter var med til at vise at tingene hænger sammen. Troops OUT of Iraq and Afghanistan NOW, banner i klimademonstrationen den 12. dec.

Vietnam-krigen, har den amerikanske hær gennemført en hel serie eksperimenter med at kontrollere klimaet. Og klimakontrol betyder klimaændring.

Militærets ødelæggelser, militær forurening og de militære CO2 udslip står ikke på COP15's dagsorden. Men det største øjeblikkelige skridt, der kan tages for at reducere disse udslip er at stoppe krigene og reducere militært væsentligt.

Vi tror ikke, at der kan blive tale om en fair og ærlig klimaafnæmning i København, medmindre et stop for den militære ødelæggelse og forurening er med som et integreret mål.

Vores tiltro til COP15's resultater er reduceret til nul og niks, nu hvor det er blevet kendt, at de største krigsmagere som USA, UK og Danmark på forhånd har forberedt deres egen aftale, som det blev afsløret, da den 'danske tekst' blev lækket til medierne. Den favoriserer de rige imperialistiske landes interesser og forbyr udviklingslandenes interesser, selvom disse er den globale klimaforandrings første ofre.

I sidste ende kan der ikke laves nogen varig aftale, medmindre der sker dybtgående ændringer i det globale samfundsmønster.

Kampen mod krig og militarisering må blive en del af klimaaktivismens opgaver, ligesom kampen mod klimaforandringerne må blive en integreret del af anti-krigsbevægelsen. Disse spørgsmål hænger sammen, og det samme gør deres løsninger.

Disse spørgsmål kan ikke overlades til løgnagtige og forurenende stater og regeringer – de er lige nu et globalt kernespørgsmål, og det er op til almindelige mennesker, ikke mindst nutidens unge generation, at løse det.

YES WE CAN!

GET OUT OF AFGHANSTAN!

Ikke en veltalende amerikansk præsident – men verdens folk kan udvirke forandring!

Mr. Obama: Yes You Can! Get Out of Afghanistan!

Hvor er håbet blevet af?

Af Ulla Røder

Den danske fredsaktivist Ulla Røder, som i 2001 modtog the Right Livelihood Award – kendt som den alternative Nobel-fredspris – sendte denne hilsen til fakkelposten YES WE CAN – GET OUT OF AFGHANISTAN.

Velkommen til jer alle, og tak for, at I vil bruge tid og opmærksomhed på denne lille demonstration under COP15-mødet. Jeg beklager, jeg ikke længere kan holde taler. En ven har bedt mig skrive et par ord til anledningen.

Klimasituationen har ikke ændret sig endnu, således heller ikke krigssituationen – og hvor er håbet blevet af? Håbet, mange af os havde, da præsident Obama blev indsat i stedet for krigsmageren Bush.

Verden behøver ikke atomvåben – vi skal leve sammen i respekt og tolerance ... Blev vi fortalt ... Folk i den rige del af denne verden må bidrage til de nødlidende folk verden over ... Osv., osv., og snak, snak, snak. Er der noget forandret overhovedet endnu? NEJ!!

Har hr. Obama, som i morgen vil modtage Nobels Fredspris, forandret sig, spørger jeg mig selv?

Ja, I tror, han har forandret sig ganske meget. Han er nu højre hånd for amerikanske erhvervsinteresser, der fortsætter business as usual. Han er parat til at fortsætte den tidligere præsident Bushs programmer. Skabe job og forbrug ... Hjulene skal og må dreje kontinuerligt for enhver pris. Krig og militær handel over hele kloden er en del af den pris.

30.000 US-soldater og 7.000 fra NATO til Afghanistan, og så påstås, at de første vil blive sendt hjem igen næste sommer. Jeg kan høre en løgn lige så stor som den, tidligere præsident Bush fortalte os, da han invaderede Irak.

I tror helt sikkert, at hr. Obama er en fredens mand i hjertet, men skam over de folk, som nu igen har sat hele Nobels ånd på spil og har givet denne vigtige

pris til en mand, som nok har fred i hjertet, men er fuldstændig under kontrol af det militære etablissement og de store selskaber i USA.

Vi kan ikke tillade os at blive forblændet af gode intentioner og smukke taler. Det er stadig vigtigt at holde øjne og ører åbne og **gøre modstand, modstand og atter modstand**, når vold og uret sker.

COP15 med al festivitassen i gaderne vil ikke ændre verden, ikke denne gang. Reel forandring kommer fra folkenes tanker og hjertes i hele verden, ikke fra grådige folk ved magten. De vil aldrig dele verdens resurser retfærdigt. De vil dræne det meste til firmaers profit og egne lommer, og de resterende krummer vil ende i hånden på lederne i den tredje verden. Hvor meget der vil forsvinde i korrupsion, tør jeg slet ikke tænke på.

En ting er sikker. Kun du og jeg kan gøre det – JA VI KAN! Vi kan ændre denne verden. Vi er på en lang, farlig, stejl vej, undermineret af ignoranterne i verden, som lukker deres øjne og venter på, at videnskaben eller deres gud (eller guder) afhjælper problemerne med såvel de økonomiske klimaforandringer som de globale naturklimaforandringer.

Der er ingen videnskab, og der er ingen Gud, som vil hjælpe her. Sammenhold er et 'must' nu. Ingen enighed med de stærkeste ledere på en masse små sager, der til syvende og sidst vil skade os selv – men stå fast på vores ret til at leve i denne verden uden risiko for helbred og liv.

Da jeg så den store globus på Rådhuspladsen, var min første vision en masse pile med større brød, der blev sendt imod den – men min vision døde, da kloden brast under trykket fra alle de globale US-militære forsvarssystemer.

Hold protesterne i gang, og bevar din tanke og levevis ren. Og til de af jer, som ønsker at blive politikere en skønne dag: Godmorgen – VÅGN OP!

Obama taler om fred og fører krig

Af Hind al-Naimi Kjær

*Tale ved fakkelprotesten
"Yes we can! Get out of
Afghanistan!" ved den
amerikanske ambassade 9.
december 2009*

Obamas valgkampagne var bygget på sloganet "TIME TO CHANGE". Han lovede, at Bushs krigspolitik blev stoppet. Flertallet i befolkningen bakkede ham op om det. Folk var fulde af håb, og flertallet troede på ham. Intet af det skete, tværtimod. Det blev til krigsoptrapning.

Sidste beslutning er at sende 40.000 yderlige krigstropper til Afghanistan, 30.000 amerikanske og resten fra NATO-lande.

En tilbagetrækning af besættelsesstyrken er løgn. For besættelsestropperne i Irak blev kun trukket tilbage til militærbase inden for landet. Og hvis der kommer tilbagetrækning i 2012, så bliver der 50.000 amerikanske tropper tilbage i Irak. Og det er ud over de 150.000 mordere af såkaldte sikkerhedsvagter såsom Blackwater.

Den amerikanske strategi i Afghanistan kan ikke være meget anderledes end den, der følges i Irak.

Obama er ikke mindre farlig end Bush. Det eneste forskel er, at Obama taler om fred og fører krig. Nu er Afghanistankrigen udvidet til Pakistan.

Hvad har folk i de krigsramte lande fået ud af krigens andet end ødelæggelse og korrupte lakajer? Det, som kaldes genopbygning, er i hænderne på korrupte multinationale firmaer og de korrupte regeringer.

Vi har fået total ødelæggelse af infrastruktur og kulturarv, kaos og lovløshed, høj dødelighed og sygdomme såsom udbredelse af kræft og fostermisdannelse.

Falluja står som et klart eksempel på konsekvensen af massiv brug af forarmet uran, hvid fosfor og klyngebomber.

Klimaet i dag i Irak er totalt forandret. Der er kommet tørke, hyppige

sandstorme, og landbruget er ødelagt og reduceret til et minimum af, hvad det kunne før krigen.

Irak blev angrebet med en påstand om besiddelse af masseødelæggelsesvåben. Men de barbariske krigsførere er selv kommet med masseødelæggelse til os.

Ethvert tab skal erstattes, når vi har fået vores frie lande tilbage.

Obama skal ikke have nobelpris, men skal ubetinget trække tropperne ud af Irak og Afghanistan nu.

KPnetTV i fuld gang

Nu er Kommunistisk Politik også på nettet som TV med videoreportager fra de vigtigste begivenheder i klassekampen, interviews med nøglepersoner og klassekæmpere og meget andet.

Du finder bl.a. en lang række indslag fra protesterne i forbindelse med klimatomødet, tildelingen af Nobels

fredspris til Obama og vedtagelsen af 'lømmelpakken'.

Se f.eks. interviews med Jens Galtschiøt, Marianne Knorr og julemanden om hvorfor de demonstrerede den 12. december – eller se politiets brug af den ny vandkanon for første gang ved Christiania.

Du finder KPnetTV enten ved link fra www.kpnet.dk

eller direkte fra youtube KPnetTV's Channel

www.youtube.com/user/KPnetTV

Oslo Doktrinen

af Jan R. Steinholt

Revolution!

Tilhørerne blev rørt til tårer, da Obama nævnede ordet 'krig' 35 gange og fik det til at lyde som 'fred'.

Obamas fredspris er uden tvivl historisk. Vel aldrig før er et fredsprisforedrag blevet brugt til at lancere en amerikansk imperialistisk doktrin. Den nyder naturligvis fuld tilslutning fra de norske vasaller. Oslo Doktrinen er serveret.

Forskellen mellem Bush-doktrinen og Obama-doktrinen blev sat i et klarere lys, da Barack Obama holdt sin Nobeltale på Oslo Rådhus d. 10. december 2009. Mens Bush postulerede, at "alle, som ikke er med os, er mod os", er Obamas budskab at "alle, som ikke er mod os, er med os". Den nye variant kan virke mindre truende og mere tilførlig, men regnestykkets facit bliver det samme. Alle, som ikke skriver under på USA's Nye Verdensorden, havner automatisk i modstanderkategorien.

"Aldrig tidligere er budskabet om krigens nødvendighed blevet fremført med stærkere overbevisning af en fredsprisvinder," skrev en begejstret Harald Stanghelle i avisen Aftenposten dagen efter talen, endnu høj af den uforglemmelige oplevelse, borgerskabets elite fik lov til at indånde fra orkesterplads. Harald Stanghelle er det officielle Norges uofficielle talsmand i de fleste spørgsmål, fuldklareret fra forsvarets højskole. "Med krig som fredens redskab", var overskriften på hans kommentar, der lige så godt kunne hedde Pax Obama (pax er latinsk for fred). For i lighed med kejser Augustus' Pax Romana handler Pax Obama ikke om at konsolidere et vakkende imperium. Perioden med Pax Romana forhindrede alligevel ikke, at Romerriget blev kraftigt udvidet.

"Vi er i krig, og jeg er ansvarlig for, at der er sendt tusinder af unge amerikanere i kamp i et fremmed land. Nogen af dem kommer til at dræbe, nogen af dem kommer til at blive dræbt."

I sin Nobel-tale slog præsident Barack Obama fast, at krigene vil komme til at fortsætte – og at USA vil fortsætte med at handle på egen hånd, hvis og om nødvendigt.

Krige har, ifølge Obama, eksisteret, helt siden der kom mennesker på planeten. I den forgangne tid blev der ikke sat spørgsmål ved, om krig var moralsk eller ikke, mens de krige, imperialismen af i dag fører, har fået et "moralisk" og "retfærdigt" præg. Den første påstand er ren manipulation af historien, eftersom krige i ordets virkelige mening først opstod med classesamfundet og staten. Der er heller ingenting nyt i, at fyrster, kejsere og imperier erklærer sine krige for moralsk nødvendige – til alle tider har de været vendt mod de gudløse, mod 'barbarerne', undermenneskene, undersåtterne og de uoplyste.

"Det kommer anledninger, hvor nationer, enten hver for sig eller sammen, vil finde, at magtbrug ikke bare er nødvendigt, men moralsk rigtigt."

Derfor behøver vi selvfølgelig USA og NATO. Det er gennemgående i Obamas tale, at retfærdigheden og moralen aldrig ligger hos de undertrykte folk, aldrig er på de undertrykte nationers eller de mindre suveræne staters side. Undtagelsen er selvsagt, når imperialisterne finder det nødvendigt at intervenere på 'humanitært' grundlag i den oplyste egeninteresses navn eller for at slukke etniske krigsbrande, som de samme imperialister har fyret op under. Stater som Iran, Somalia, Congo, Myanmar og Nordkorea bliver alle omtalt i mildt truende vendinger. Så lad det være klart: Mandatet til at definere retfærdighed og etik ligger hos den vestlige imperialisme og i særdeleshed USA-imperialismen og ingen andre. FN-systemet tør næppe gå imod os, og dermed er det med os. Folkeret og folkeret, fru Blom!

Den amerikanske fredaktivist Cindy Sheehan, som har mistet sin søn i Irak, kommenterede Nobeltalen således:

Tidligere statsminister og nuværende chef for den norske Nobelpris komite, Thorbjørn Jagland og Barack Obama ved overrækkelsesceremonien i Oslo den 10. dec.

"Med Nobelprisen til Obama er begrebet krig blevet omdefinert til et fredsprøjekt."

Præsidenten fandt det nødvendigt at afgrænse sig fra Thorbjørn Jaglands og Nobelkomiteens patetiske forsøg på at knytte ham for stærkt til forkæmpere for civil og ikke-voldelig modstand såsom Mohandas Karamchand (Mahatma) Gandhi og Martin Luther King jr. – ifølge FBI en "kryptokommunist", som alligevel fik Nobelprisen i 1964. Ganske vist var Martin Luther King sort, men at denne modstander af Vietnam-krigen, som, før han blev myrdet, nåede at udtale, at USA er "den største voldsudøver i dagens verden", skulle billige moralske krigertogt mod afghanere eller sorte somaliere, er simpelthen for tyk. I modsætning til Thorbjørn Jagland fornemmede Obama, at publikum ikke kunne overheøre den skærende disharmoni mellem hans eget og Luther Kings budskab:

"Men som statsoverhoved som har aflagt ed på at beskytte og forsvare min nation, kan jeg ikke tillade mig at blive ledt af deres (Martin Luther Kings og Gandhis) eksempler alene. Jeg møder verden, sådan som den er, og jeg kan

Obamas krigsdoktrin

ikke forholde mig passivt til trusler imod det amerikanske folk. Lad det stå klart: Ondskab findes i verden. En ikkevoldelig hær havde ikke stoppet Hitlers hære. Forhandlinger ville ikke kunne overbevise al-Qaidas ledere om at nedlægge ned sine våben."

Enhver anden, der havde forsøgt sig med at sammenligne Hitlers mekaniserede divisioner og millionarmé med nogle hundrede selvmordsbombere fra al-Qaida, ville være blevet stemplet som useriøs.

Den amerikanske præsident leder et kriseram USA, hvor statsudgifterne er løbet fuldstændig løbsk, og han har brug for hengivne medløbere, for at et nyt amerikansk århundrede skal have bærekraft.

"Jeg, som enhver anden statsleder, forbeholder mig retten til at handle ensidigt om nødvendigt for at forsvare mit land.

Men i en verden, hvor truslerne er mere diffuse, og opgaverne mere komplekse, kan USA ikke handle alene. Dette er virkeligheden i Afghanistan. Dette er virkeligheden i mislykkede stater såsom Somalia, hvor terror og piratvirksomhed smelter sammen med sult og menneskelige lidelser. Og det er kedeligt at måtte sige det, men sådan vil det fortsætte i ustabile regioner i mange år.

Lederne og soldaterne i NATO-landene, og andre venner og allierede, virkeliggør denne sandhed via indsatsen og tapperheden, de har vist i Afghanistan."

Men fred koster, og krig koster. Efter den sidste styrkeoptrapning i Afghanistan er regningen oppe på otte milliarder dollars om måneden. I tillæg kommer næsten lige så mange milliarder i krigsudgifter i Irak og til den uerklærede krig mod Pakistan.

I størst mulig omfang skal FN drages ind i disse retfærdige amerikanske krige, således at NATO slipper for hele belastningen.

"Fred indebærer ansvar. Fred indebærer opofrelse. Det er derfor, at NATO fortsat er uundvæ-

ligt. Det er derfor, at vi må styrke FN og regionale fredsindsatser og ikke overlade indsatsen til nogle få lande. Det er derfor, at vi ærer dem, som vender hjem fra fredsbevarende opgaver og træning i andre lande til Oslo og Roma, til Ottawa og Sydney, til Dhaka og Kigali – vi ærer dem ikke som krigere, men som fredsbevarere."

Den sorte præsident Obama erkender, at han er en 'direkte konsekvens af Martin Luther Kings livsværk', samtidig som han i sin tale leverede en raffineret begrundelse for den hvide mands byrde, et arsenal af klicheer for aggressiv imperialisme med et menneskeligt ansigt.

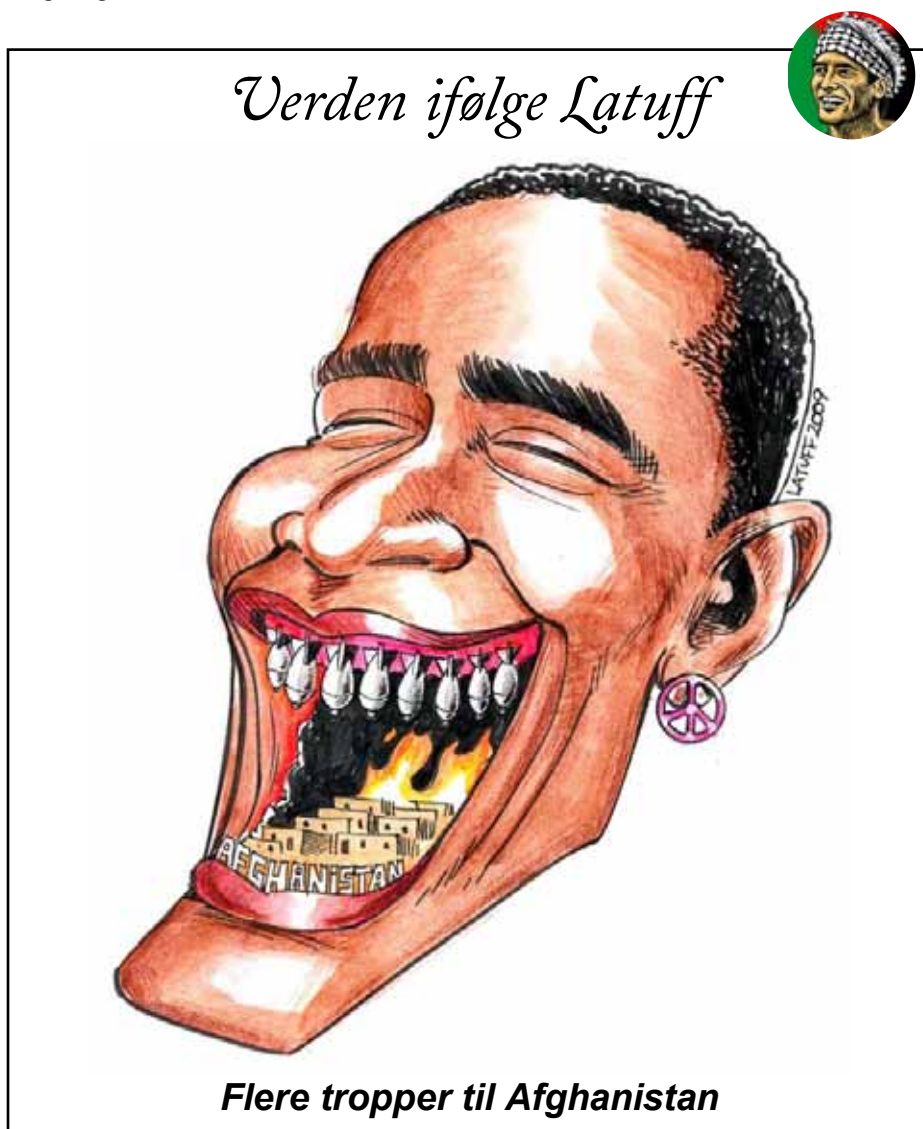
"Korstogenes grusomheder er grundigt dokumenteret, men de minder os om, at ingen hellig krig nogen sinde kan være en retfærdig krig."

Hvorvidt dette er ment som en albue i hovedet på al-Qaida eller forgængeren George Bush er uvist. Men her møder præsident Obama, som vil føre krig mod ondskaben i verden, sig selv eftertrykkeligt i døren. 'Moralske' og 'demokratiske' krige er måske mindre hellige end korstogene?

Obamas fredspris er uden tvivl historisk. Vel aldrig før er et fredsprisforedrag blevet brugt til at lancere en amerikansk imperialistisk doktrin. Den nyder naturligvis fuld tilslutning fra de norske vasaller. Oslo Doktrinen er servert.

"Men USA's aggressive udenrigspolitik bliver ikke mindre aggressiv med Obama. På nogle områder vil det gå fra ondt til værre." Citat fra artiklen 'Obamas nye krigskabinet', netmagasinet Revolusjon d. 15. januar 2009.

Revolusjon, 13. december 2009

Flere tropper til Afghanistan

Tyrkiets lukning af DTP er en sprængfarlig situation

Den tyrkiske fatningsdomstol har besluttet at lukke det pro-kurdiske Demokratiske Samfundsparti, DTP. DTP udgør majoriteten i 99 kommuner og ni provinser og har 21 mandater i det tyrkiske parlament. Hermed er kimen til fiasko lagt under regeringens storstilede og internationalt roste fredsproces. Det ambitiøse forsøg på at opnå national forsoning mellem landets 20 millioner kurdere og det tyrkiske flertal har aldrig været mere i risikozonen end i dag.

”Tyrkiet tager atter et skridt bagud i sin demokratiske udvikling. Det er helt uacceptabelt, at et kandidatland til EU opfører sig på den måde og forbyder et demokratisk valgt parti. Derfor bør den danske regering lægge klar afstand til Tyrkiets beslutning om at lukke DTP,”

siger Serdal Benli, hovedbestyrelsesmedlem og folketingskandidat for SF.

Forfatningsdomstolen har også forbudt 37 DTP-politikere at drive politik, deriblandt partilederen Ahmet Türk, som tillige er blevet frataget sin immunitet.

”Det er et grotesk brud på demokratiet, og desuden endnu et eksempel på den manglende tyrkiske vilje til at følge EU-reformprocessen i praksis og at løse det kurdiske spørgsmål.

Dommen bidrager til øget radikalisering blandt kurderne og sender et farligt signal. For hvis de tyrkiske myndigheder fjerner kurdernes legale politiske repræsentation, så siger de også, at de ikke vil spille det demokratiske spil. Så er der kun den militære kamp tilbage,” siger Serdal Benli.

Afrika vil stoppe de rige landes magtmisbrug

NOAH Friends of the Earth Denmark støtter de afrikanske lande, når de i dag modsætter sig de rige landes forsøg på at nedlægge Kyoto-protokollen. Henning Bo Madsen fra NOAH Energi og Klima udtaler:

”NOAH Energi og Klima støtter de afrikanske lande i deres krav om at videreføre Kyoto-protokollen. Kyoto-protokollen er den eneste juridisk bindende aftale, vi har med hensyn til reduktionsmål. Vi tager afstand fra de

rige landes uretfærdige forhandlings-taktik, når de forsøger at ændre reglerne til deres egen fordel. Industrilandene blokerer for Kyoto-forhandlingerne, mens de afrikanske lande ønsker at komme videre.”

Det danske værtskab har foreslået, at samle de to separate forhandlingsspor i København. I praksis vil det betyde, at Kyoto-protokollen, og dermed den eneste juridisk bindende klimaaf-tale, nedlægges.

NOAH

Demonstrationer

*er den mest fredelige måde at udtrykke
utilfredshed,
men når politi iført kampudstyr og andre
kampmidler
griber ind og forstyrrer demonstrationen
og arresterer og tilbageholder deltagere i denne,
- må man da overveje om denne
fredelige udtryksform
har overvundet sin tid,
- og derfor må ændres,
så den mere fremstår
i overensstemmelse med sin brutale samtid*

NB

Ja til demokrati, nej til politistat!

Så blev det tid for politiet at bruge lømmelpakken, og det fik de gjort i stor stil, må man sige. Aldrig er så mange blevet anholdt til en fredelig anmeldt demonstration. Det siges, at omkring 900 er anholdt og smidt i bure i en kold hal i Valby.

Jeg er selv en aktiv aktivist og har været med til stort set alle torsdagsdemoer, efter Ungeren blev revet ned. I den periode oplevede jeg politiets fascistiske metoder. Jeg så folk blive slået med knipler, jeg så min søster blive slået, vi fik tåregas, vi så politiet fra deres værste side.

Alligevel blev vi ved med at komme og demonstrere – fordi vi var sure, fordi vi var uenige, fordi vi ville ses og høres, fordi vi troede på, at det kunne betale sig at samle sig og ytre sig.

Nu ved klimatopmødet er jeg blevet bange – jeg er bange for lømmelpakken. Jeg er bange for at sidde i fottog i flere timer uden at kunne få varmen. Jeg er bange for at blive smidt ind i et bur, der nærmest er umenneskeligt. Jeg er bange for at få 40 dage for at gå med bestemte folk eller sige bestemte ting. Jeg er så bange, at jeg har taget mit ’69’-badge af min jakke. Jeg er så bange, at jeg kigger mig en ekstra gang over skulderen, inden jeg går ud af min dør. Og jeg er altså helt fredelig.

Jeg har set folk blive stoppet på gaden, fordi de havde en sort jakke på og et tørklæde i lommen. Jeg har hørt om folk, der bliver stoppet og får gennemlæst alle deres sms’er. Jeg har hørt om bedstemødre, der er blevet stoppet, fordi de bar en cykelhjelm.

Hvad er det så lige, der er gået galt? Hvad er det, der får politikerne til at lave en lømmelpakke, hvorfor vil de indskrænke vores ytrings- og forsamlingsfrihed?

Er det, fordi dette klimatopmøde i virkeligheden ikke har noget at gøre med klimaet? Er det, fordi de godt ved, at det er systemet, den er gal med? Er det derfor, de strammer lovgivningen, så de kan smide os i fængsel, inden vi overhovedet når at åbne munden?

Sara

COP-enhagen ...

Det var det rammende navn Anne Feeney gav vores by. Det var ved den hurtigt arrangerede demonstration lørdag aften fra Toftegårds plads til Valbys Guantanamo, jeg hørte navnet første gang. Det bliver svært at slippe af med efterhånden som det bliver mere og mere tydeligt hvordan lømmelpakken bliver brugt i praksis af politiet.

Ved den store demonstration lørdag løb nogen sortklædte personer fra bagenden ind imellem demonstranter længere fremme og forsvandt i mængden. Alligevel afskar politiet et afsnit af demonstrationen og tilbageholdt næsten 1000 personer. Jeg har talt med mange der var tilstede og der var ingen anledning til at netop det afsnit af demonstrationen skulle afskæres.

Om aftenen samledes vi så på Toftegårds plads, nogen medbragte bannere, andre kom med anlæg og musikerne David Rovics og Anne Feeney, med sin mand som havde været tilbageholdt i nogen timer tidligere på dagen, dukkede op og sang for os. På vej mod burene på Retortvej var der rigtig god stemning og vi samlede os i rækker, det var en god oplevelse at høre råbene om Revolution på gaderne i Valby. Desværre var politiet talstærkt til stede og afskar adgangen til at komme tæt på fængslet, så det var nok svært at høre råbene helt derind.

Det var aftalt at David Rovics og Anne Feeney skulle spille på Månefiskeren

mandag den 14. Det store festtelt var tæt pakket med musik, så det blev et sted i nærheden. Men der var gået noget galt med den aftale, Månefiskeren har altid lukket om mandagen. Heldigvis viste det sig at Operaen rigtig gerne ville have musikerne på scenen. Der blev hurtigt fyldt helt op, folk sad på gulvet tæt pakket. Vi fik at vide, at der aldrig havde været så mange en mandag. Stemningen var høj, og det blev en lang musikaften hvor der blev sunget med og råbt og snakket og røget mange smøger. Hvad klokken var ved jeg ikke, men da jeg havde stået i kø ½ time for at få en gratis pandekage blev der pludselig råbt at hele Christiania var omringet, så vi ikke kunne komme ud. Det var ved den tid musikken var ved at slutte. Jeg og de fleste andre tog det helt roligt, vi sagde til hinanden, de bliver nok snart trætte, vi venter lidt med at gå.

Nogen satte computere til, så der kunne sendes videoer til Indymedia, hvis politiet skulle finde på at komme ind hos os. Døren blev lukket og da tåregassen begyndte at svide i øjnene blev det sidste vindue lukket. Så satte vi os til at hygge os og rygterne svirrede i luften. Vi kommer ikke ud før i morgen. Der blev rapporteret fra vinduerne: Nu er her masser af politi lige nedenfor, nogen kom og nogen gik og en nyankommen sagde at der var ingen risiko for at politiet ville komme ind til os. Udlændingene sagde til os: "Hvor I danskere dog tager det roligt".

Jo Christiania har jo været under

belejring mange gange ...

Efter nogen timer, det føltes i hvert fald sådan, havde nogen talt med politiet udenfor og aftalt at vi kunne gå, så vi sivede i mindre grupper. Udenfor stod der kæder af kampklædt politi og gelejdede os over til Prinsessegade og derfra ned mod kanalen. Undervejs blev vi stegt i projektørlys fra køretøjer, der spærrede vejen inde i Christiania. Til sidst nåede vi frem til en bil med venner, som for at undgå den megen røg i lokalet, havde forladt området lige da politiet startede belejringen. Da vi hjemme hørte i DRupdate at belejringen var startet på grund af barrikader på Prinsessegade, blev vores venner gale i skralden. Da de gik, var der INGEN blokader.

GBe

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Mandag-fredag 16-19
Tirsdag i ulige uger 13-16

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Kommunistisk Politik
ønsker alle læsere og abonnenter
Rigtig godt -
rigtig rødt -
nytår!

Dette nummer af KP er det sidste i 2009.

KP 1, 2010 udkommer fredag den 8. januar

På gensyn i 2010

Røde faner i klimademo

Det var befriende at opleve den danske fagbevægelses tilstedeværelse på Christiansborgs Slotsplads søndag den 12. december. Blandt utrolig mange fantasifulde og farverige indslag blandt de omkring 100.000 deltagere luner det ekstra meget, når også faglige klubber og fagforeninger – tillige fagforbund – er repræsenteret i en så vigtig sag. Mange faner kippede således flot ved blandt andet scenens front.

Der var i tiden op til demonstrationen lavet et stykke o.k. benarbejde for at mobilisere bredest muligt i fagbevægelsen, hvilket i den sidste ende resulterede i, at man kunne proklamere, at man var i stand til at stille med en selvstændig blok:

- Hver dag melder nye fagforeninger sig som deltagere, så nu er det besluttet, at der bliver en fagligt blok ved den store demonstration lørdag d. 12. december, kunne Allan Leegaard fra byggefagene i København konstatere nogle dage forinden.

Byggearbejdere, 3F'ere, pædagoger, lærere og magistre er blot nogle af de mange faggrupper, som sammen med en stribe fagforeninger anbefaler at deltage i den store klimademonstration. Se den komplette liste andetsteds på siden.

Man kan altid efterlyse deres tilstedeværelse i andre mindst lige så vigtige begivenheder, og man kan efterlyse de mange, der ikke mødte frem, men det skal jo ikke ligge de involverede faglige organisationer til last.

Lige så befriende det var at opleve fagbevægelsens entre på miljøscenen i 11. time, lige så nødvendigt er det, at den markerer sig stærkere i det kommende år.

Flere af de tilsluttede faglige organisationer havde også sikret vagtværn ved de forskellige blokke i demonstrationen, og nok så vigtigt havde de iværksat sms-kæder, som skulle mobilisere deres medlemmer til deltagelse i demonstrationen:

'Det er bare med at møde op på Christiansborg Slotsplads d. 12. kl. 13.00, herfra går vi til Bella Centret i samlet trop. LO og den internationale fagbevægelse har jo krævet at være med ved bordet i forhandlingerne. Derfor skal fagbevægelsen også være med på gaden og sætte den folkelige dagsorden, det vores medlemmers job det handler om. Vi skal sikre at de bliver uddannet til de nye grønne job.'

Effekten af sms-kæderne er på baggrund af demonstrationens størrelse helt uoverskuelig, men det er et faktum, at demoen også bar sit eget tydelige præg af folk fra arbejdspladser.

Ved demonstrationen talte også en repræsentant fra Vestas-fabrikken på Isle of Wight. I denne forbindelse var hans ærinde at fremhæve det positive og fornuftige i produktion baseret på vedvarende energi. Det stod i skærende modsætning til Vestas' fyring af 1.900 ansatte i forsommeren i år. Konsekvensen blev, at de ansatte på Vestas på Isle of Wight besatte fabrikken i protest mod fyringstruslerne.

Eksemplet med Vestas peger på nødvendigheden af en omfattende inddragelse af arbejderklassen og fagbevægelsen, når det også kommer til spørgsmålet om klimaproblemerne. Det handler i bund og grund om det samme problem, når talen falder på de mange virksomheder, der producerer krigsmateriel eller understøtter disse. Den aktuelle krigsførelse er den absolut største forureningskilde på globalt plan – og alligevel mangler denne side totalt i regeringsledernes fokus. Denne side mangler desværre også i al for høj grad i såvel ngo'ernes og den danske fagbevægelses udsyn.

Faglige organisationer tilsluttet demonstrationen **"Kloden først – mennesker først"** **den 12.dec. 2009:**

3F, Frederiksborg
3F Hotel & Restauration
3F Industri og Service Kbh.
3F LPSF (Lager, Post og Servicearbejderne Forbund)
3F, Silkeborg
Arbejdernes Internationale Forum (AIF), Silkeborg
Arbejdernes Internationale Forum, Århus
Blik- og Rørarbejderforbundet
BUPL Hovedstaden
BUPL, Forbundet for Pædagoger og Klubfolk
Byggefagene Samvirke, København
Danmarks Lærerforening
DM Dansk Magisterforening
FOA – Fag og Arbejde
HK
HK – It, Medie & Kommunikation (HK ITMK)
HK Hovedstaden
Københavns Kommunale Socialrådgivere
LFS (Landsforeningen for Socialpædagoger)
LO, Storkøbenhavn
LO Ungdom
PROSA
PROSA U35
Socialpædagogernes Landsforbund
Stilladsarbejdernes Brancheklub af 1920

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag**

www.kpnet.dk